

புன்னாலைக்கட்டுவன் வித்துவ சிரோமணி
சி. கணேசையர் நினைவு வெளியீடு - 2

மேக தூதக் காரிகையரை

புன்னாலைக்கட்டுவன், வித்துவ சிரோமணி
மகாவித்துவான்
பீரம்மஸ்ரீ சி. கணேசையர்வர்கள் இயற்றியது

சென்னை
சென்னை மாநகரம்
சென்னை மாநகரம்
சென்னை மாநகரம்
சென்னை மாநகரம்

புன்னாநகர்க்கீ கணேசையர் வெளியீட்டகம்
26.03.2017

சென்னை மாநகராட்சி

மாநகராட்சி அலுவலகம்

மாநகராட்சி கட்டிடம்

KALIA POOSHANAM
K.S. SIVARAMANARAJAN
RETIRED IAS PRINCIPAL
ADYAPATHAN ROAD
KOKUVIL WEST

மேகதூதகம் கார்ப்கையுரை

வித்துவ சிரோமணி, மகாவித்துவான்
பிரம்மபுத் ச. கணேசையர் அயர்கர்

வெளியீடு

பிரம்மபுத் பா. சுந்தரராஜசர்மா

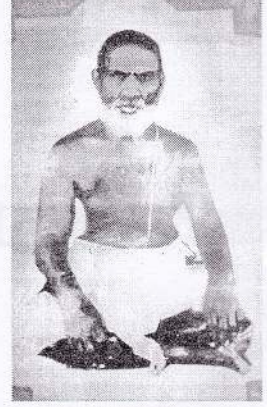
(வித்துவ சிரோமணியின் பூட்டனார்)

ஆதினகர்த்தா, ஆயாக்கடவை சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம்.

புன்னாலைக்கட்டுவன் கணேசையர் வெளியீட்டகம்

புன்னாலைக்கட்டுவன்.

26-03-2017

நூல் வெளியீட்டுத் தரவுகள்

புன்னாலைக்கட்டுவன், வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர் நினைவு வெளியீடு - 2
நூலின் பெயர் கேதூதக் காரிகையுரை

மொழி

தமிழ்.

விடயம்

தமது குருநாதராகிய சுன்னாகம் அ.

குமாரசுவாமிப் புலவர் எழுதிய 'மேகதூதக் காரிகை'
என்ற நூலுக்கு வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர்
அவர்கள் எழுதிய உரை விளக்கம்.

வெளியீடு : புன்னைக் கணேசையர் வெளியீடகம்

பிரம்மஸ்ரீ பா. சுந்தரராஜ சர்மா

(வித்துவ சிரோமணியின் பூட்டனார்)

ஆதீனகர்த்தா,

ஆயாக்கடவை சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம்.

புன்னாலைக்கட்டுவன்.

26.03.2017

கணினி வடிவமைப்பு:

'வித்யாபூஷணம்', 'வித்யா ப்ரகாசனர்',
பிரம்மஸ்ரீ ப. சிவானந்த சர்மா B.A.Hons.
(கோப்பாய் சிவம்)

இணுவில் மேற்கு, சுன்னாகம்.

அச்சுப்பதிப்பு

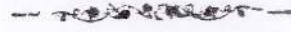
கஜானந்த ஓவ்செற் பிறின்ரேர்ஸ். இணுவில்.

முதற்பதிப்பு

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில் சோதிடப்
பிரகாச யந்திரசாலை 1925

சிலமயம்.

மேகதூதக்காரிகையுரை.

இத

கன்னொகம்

சம்ஸ்கிருதலாசாலைத் தமிழாசிரியர்

சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றியது.

ஆங்கிலினிளக்கக்குறிப்புக்களுடன்

யாழ்ப்பாணம், கொக்குநில

சேரிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

1925.

வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையரின்
“மேகதூதக் காரிகையுரை” என்னும் இந்நூலின் சிறப்பை
முழுமையாகப் படித்துணர், அதன் மூலநூலாகிய
சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரின் “மேகதூதக் காரிகை”
துணை செய்யும் என்பதால் அதனையும் இந்நூலின்
அனுபந்தமாக வெளியிட விரும்பினோம். அரிதின் முயன்று
தேடிப்பெற்ற ஒரே ஒரு பிரதியும் முழுமையற்ற நிலையில்
கிடைத்ததால், அதன் முதல் பகுதியாகிய பூர்வமேகம் என்ற
பகுதிவரை இந்நூலின் அனுபந்தமாகச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

‘மேகதூதக் காரிகையுரை’ நூலின் பிரதிகள் எங்கும்
கிடைக்காத நிலையில், அதனை முதற்பதிப்பாக வெளியிட்ட,
கொக்குவில், சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை அதிபர் அவர்கள்
தமது பாதுகாப்பில் வைத்திருந்த ஒரேயொரு பிரதியை
நமக்கு தந்து உதவியமைக்காக நன்றி தெரிக்கின்றோம்.

- பிரம்மஜீ பா. சுந்தரராஜ சர்மா.

உ.

சுவமயம்.

மேகதூதகீகாரிகையுரை.

இத

சுன்னாகம் சம்ஸ்கிருதகலாசாலைத் தமிழாசிரியர்
சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றியது.

ஆங்கிலவிளக்கக்குறிப்புக்களுடன்

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாஸ்திரில்

அச்சிடப்பட்டது.

1925.

மு க வு ரை .

அறிஞர்கள் நூல் செய்யுங்கால், அறம் பொருள் இன்பம் விடென்னும் நான்கனுள், ஒன்றுபயப்பவும் செய்ப; எல்லாம்பயப் பவுஞ்செய்ப. இம்மேகதூதக்காரிகை யென்னும்நூல் இன்பமென் னும் ஒன்று பயப்பச்செய்ததேயாம். இந்நூல் முந்நூலுள் எந்நூ லெனின் வழிநூலேயாம். எதன்வழியாக்கப்பட்டதெனின், கவி களைச் சுவைபடச்செய்யும் காளிதாச மகாகவியினிலே வடமொழி யிலே இயற்றப்பட்ட மேகசந்தேசமென்னும் நூலின்வழி யாக்கப் பட்டதேயாம். இது யாத்தற்கிடமாயது கட்டளைக்கலித்துறை யாதலின் அப்பெயரை முதலுற்பெயரோடு தந்து மேகதூதக் காரிகை எனப்பெயரிடப்பட்டது காரிகைக்கட்டளைக்கலித்துறை. மேகதூதம்மேகத்தைத் தூதாகவிடுத்தசரிதம். மேகத்தைத் தூதாகவிடுத்தசரிதமும், காளிதாசன்சரிதமும், இந்நூலாசிரியர் முகவுரையின் கணுரைத்திருக்கின்றாராதலின் யாங்கூறுதன் மிகை யென்று விடுக்கின்றும். ஆண்டு நோக்கியுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், மேகத்தைத் தூதாகவிடுத்த சரிதத்தின்கட் கூறிய இயக்கன்சாபமெய்திய காரணத்தை, இதன் முதலால் வியாக்கியானகாரர் சிலர் பிறவாறுமுரைப்ப. அவர் இயக்கன் பிதிக் காவலிற்றவறியதுபற்றிச் சாப்பெய்தினென்றும், சிவபூசைக் காக, முதலுள்ளிலே பூவெடுதலைவத்தமைபற்றிச் சாப்பெய்தினெ னென்றுகூறுவர். அக்காரணவிரிவை அறிந்தார்வாய்க் கேட் டுணர்க.

இந்நூல், படிப்போர் எளிதாகப்பொருளுணர்ந்து கோடற் குரியசொற்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளதாயினும், வடமொழி யுணர்ச்சி யில்லாதோரால் எளிதற் பொருளுணர்த்தற்கரியதெனக் கண்டு, வடமொழியிலுள்ள மேகசந்தேசத்தோடு பொருந்த னவத்து ஆராய்ந்து ஒருரையெழுதின், அவர் இதனை எளிதில் தெரிதல்கூடுமெனக்கருதி அவ்வாறே ஆராய்ந்து இதற்கு இப் பொழிப்புரையை எழுதினும். வடமொழி ஆராய்ச்சுக்கு உதவி யாளராகி உதவினவர்கள், வைதிகசைவப்பிராசீனபாடசாலைச் சர்ஸ்கருதத் தலைமையாசிரியராகிய பிரயஸ்ரீ. வி. சிதம்பரசாஸ்திரீ களும், உபவித்தியாதரிசி ஸ்ரீமாந். சதாசிவஐயரவர்களும். ஐய

ரவர்கள் இவ்வரையை முதலிலேயே மூப்புகொக்கா சில திருத்தங்களையும் செய்து உதவியதன்றி, இவ்வரைக்கு சென்றாய மலை, யாது, நகரம் முதலியவற்றின் விளக்கக்குறிப்புகளும் முகவுரையும் ஆகியவற்றை எழுதி உதவினார்கள். அவ்வருவடி நன்றியும் என்ருமே மறக்கற்பாலனவல்ல. இவ்வரையின்கண் வேண்டிய இலக்கணக்குறிப்புகளும் விரிவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. எழுதப்பட்ட உரைநின்ற பிழைகளால் கோந்துள்ளன. அவற்றை அறிஞர்கள் திருத்திக்கொள்க

குணராடிக் குந்தமு நாடி உள்துணர்
மணகாடி மீக்க கொளல்.

சுன்னாகரம்

இண்கனம்

குரோதனணு

சி. கணேசையர்

வைகாசி மீக்க கொளல்

INTRODUCTION

Kalidasa is justly regarded as the greatest of Indian poets and dramatists. His works have been translated not only into many of the Vernacular languages of India, but also into Eng. German, French, Danish, Italian, Swedish etc. They are read in the original Sanscrit with greater critical acumen and their translations afford delight to a larger number of readers. It is no small honour to the poet that eminent orientalisists like Sir William Jones, Prof. Wilson, Prof. Lassen, Chery, Prof. M. Williams' Mons. Fauche and also Poet Goethe, Schegel and Alexander von Humboldt have assigned him a very high position amongst the glorious company of the "*Sons of Song*".

The personal history of the poet whose works command the esteem of the learned of all nations is almost a blank. No great reliance can be placed on the many popular legends current in the country concerning the poet. They have no historical value. His birth place still remains a mystery. Some Scholars conclude that it must be somewhere in Cashmere in the north while others locate it in the South (Rajputana). There is great uncertainty about the time he lived. The popular belief is that he lived in the time of king Vikramaditya who after defeating the Scythians (sakas) established the Sumvat Era which is said to have commenced 56 B. C. Various other dates like the second half of the 2nd Century, the fifth, the sixth, the seventh and the 11th centuries A. D. are mentioned as the age of the poet. It is even contended that *Kalidasa* is not the real name of the poet, but the surname assumed by him subsequent to his getting boons from the Goddess Kali.

Almost all the works of Kalidasa are widely read. Of all his poems Meghaduta is the best, just as the Sakun-

tala is the best of his dramas. The Meghaduta is purely a love-song. Mons. Fauche thinks "there is nothing so perfect in the elegiac literature of Europe as the Meghaduta of Kalidasa". That it is a favourite study of the Indian scholars (not to speak of the many European scholars) will appear from the fact that it has more than 20 commentaries and many glosses.

The subject of the poem is simple and ingenious:— "A yaksha a divinity of an inferior order, an attendant upon the god of riches, Kuvera, and one of a class which, as it appears from the poem, is characterised by a benevolent spirit, a gentle temper, and an affectionate disposition, has incurred the displeasure of his sovereign, and has been condemned by him to a twelvemonth's exile from his home. In the solitary but sacred forest in which he spends the period of his banishment, the Yaksha's most urgent care is to find an opportunity of conveying intelligence and consolation to his wife; and in the wilderness of his grief, he fancies that he discovers a friendly messenger in a cloud one of those noble masses which seem almost instinct with life as they traverse a tropical sky in the commencement of the monsoon, and move with slow and solemn progression from the equatorial ocean to the snows of the Himalayas. In the spirit of this bold but unnatural personification, the Yaksha addresses the cloud, and entrusts to it the message he yearns to despatch to the absent object of his attachment. He describes the direction in which the cloud is to travel— one marked out for it, indeed, by the eternal laws of nature; and takes this opportunity of alluding to the important scenes of Hindu mythology and tradition;— not with the dulness of prosaic detail, but with that true poetic pencil which, by a few happy touches, brings the subject of the description vividly before the mind's eye. Arrived at the end of the journey, the condition of his beloved wife is the theme of the exile's anticipations, and is dwelt upon with equal delicacy and truth; and the poem terminates with the message that is intended to assuage her grief and animate her hopes. The whole of this part of the

composition is distinguished by the graceful expression of natural and amiable feelings, and cannot fail to leave a favourable impression of the national character; whilst the merely descriptive portion introduces the student to a knowledge of a variety of objects of local, traditional, and mythological value with which it is his duty to become familiar." Prof. Wilson.

Meghaduta-Karikai is the name of the Tamil translation of this poem. It is so called because it narrates the story of a cloud being sent as a messenger and is composed in *Karikai* metre; known in Tamil as கட்டளைக்கவித்துறை. The translation has been effected with great care and skill retaining the spirit and beauties of the original and possessing all the grace and sweetness of Tamil diction, and thereby revealing the great ability of the translator as a poet and scholar.

The late Srimat A. Kumaraswamy Pulavar of Chunnakam, Jaffna, the author of this Tamil poem was born in 1854 and died in 1922. He contributed immensely to the furtherance of Tamil studies and its enrichment by bringing out revised and improved editions of many Tamil treatises, by original compositions, and by translations, critical notes and reviews. In addition to his great scholarship and poetic genius, he possessed to a remarkable degree the rare gift of keen critical acumen. He was widely known throughout Tamilakam.

உ
சிவமயம்.

மேக தூதக்காரிகையுரை.

காப்பு.

திருமேவு போசன் சவையிற் கவிஞர் சிகாமலியாய்
வருமேக வீரன் கவிகரளி தாசன் வருத்தரைத்த
ஒருமேக தூதந் தமிழ்க்கவி யாக வுரைக்கவரந்
தருமேக தந்த விநாயகன் பாத சரோருகமே.

நூல்.

பூர்வமேகம்.

1. இயக்கன்வரலாறு.

பொன் - திரவியம். சீர் - புகழ். அளகா + ஈசன் = அளகேசன். குண
சங்கி. புலர்ந்து ஒரு இயக்கன் எனப்பிரிக்க, கையகல ஒரு சொல். கைப்
பிரிய என்பதுபோல. மின் - ஒளி. தென் - அழகு.

இ - ன். (எண்ணில்லாத) திரவியத்தைக்கொண்ட புகழையுடைய
அளகாதிபதியாகிய குபேரன் (தன்னைச்) சபிக்க (அதனால் தன் மனம்)
வாடி. (அவன் ஏவற்காரனான) ஓரியக்கனானவன், தன் + ட்பொருந்திய
மேன்மையும் தன்னை விட்டு நீங்கவும், தன்மனையும்தூரமாகவும் (தன்
தேசகாந்தியினாலே) மின்னலையொத்தசீதாதேவியும், ஸ்ரீராமபிரானும்
வசித்தலை வீருமபீய சோலையையுடைய அழகைக்கொண்ட சித்திரகூட
மலையைப்போய் அடைந்தான். எ - று.

தனதன் என்னும் பெயர்நோக்கிப் பொன்கொண்ட...அளகேசன்
என்றும், ஈதலும் இசைபாடவாழுதலு மல்லது உயிர்க்கு வேறுதயமில்லை
என்பதை யுணர்ந்து, தான்பொன்கொண்டதற்கேற்பக் கொடுத்துப்புகழ்
பெற்றவன் என்பார் சீரளகேசன் என்றும், வனவாசஞ்செய்தகாலத்
திலே சீதாதேவியும் ஸ்ரீராமபிரானும் மலையின் சிறப்புநோக்கி அங்குள்ள
சோலையிலே சிறிதுகாலம் வசித்தமைபற்றி வாசம் வீருமபு பொழில் என்
றும், கண்ணையும் மனத்தையும் கவரத்தக்க பலவகையான சிறப்புக்களை

யுடையது அம்மலை என்பார் தென்கொண்டசித்திரகூடம் என்றுக்கூறினார். சித்திரகூடமலையிலே ஸ்ரீராமனும் சீதையும் வசித்தமையையுடைய அத்தன் சிறப்புக்களையும், கம்பராமாயணத்துச் சித்திரகூடப்படலநோக்கியுணர்ச்சி மின் சீதையின் மேனிக்குலமையாதலை, "பொன்சேர்மென்கால்" என்னும் இராமாயணச்செய்யுளில்வரும் "மின்சேவிக்க மின்னரசென்னும் பாடி நின்றான்" என்னும்படியானுமுணர்ச்சி. மின் ஒளியுமாய், இயக்கன் புலர்ந்து சேர்ந்தான் என முடிக்க.

நீங்க, கையகல என்னுஞ் செயவெனெச்சங்கன் சேர்ந்தான் என்னும் வீணமுற்றோடு தனித்தனிமுடியும். உம்மைகளில் முன்னைய இரண்டும் எச்ச உம்மைகள்; பின்னைய இரண்டும் என்னும்மைகள். சபிக்க - சாபமிட, பெயரடியாகப்பிறந்த வீணையெச்சம், விரும்புபொழில் - வீணைத்தொகை.

2. மேகநரிசனம்.

தள்ளாடல் - அசைதல். அகன்று - கழித்து. தினம் - நாள்.

இ - ள். தன் மனைவி பிரிவால்வாடி வருத்தமுற்றுத் தன்மனைவிலை தள்ளாடுகின்ற இயக்கனும் எட்டுமாதம் கழித்து, ஆடிமாதத்து முகலாநாளில் அம்மலைச்சாரவிலுடே ஒருமேகத்தை உற்காதகேலி என்னும் விளையாட்டைச் செய்கின்ற யானையைப்போலக் கண்டான். எ - று.

உற்காதகேலி - மலைப்பக்கத்திலே யானை சொம்பிலுடே குத்தி இடறும் விளையாட்டு. இதுனைச் சிந்தாமணிகாரர் கோட்டுமண்கொளல் என்பார், கொம்புக்கு மண்ணெடுத்தல் என்பது வழக்கு. மேகம் மலைச்சாரலிற் படிந்து கிடந்ததன்மை, யானை கோட்டுமண் கொண்டு நின்றது போன்றதாதலின் உற்காதகேலியுவாவெனவே என்றார். வாடிவருந்தித்தள்ளாடுமியக்கன் கண்டான் எனமுடிக்க.

உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வாடி வருந்தி அகன்று என்பன செய்துஎன்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால விளையெச்சங்கள். தள்ளாடும் என்பது எதிர்காலப்பெயரெச்சம்.

3. மேகநரிசனத்தாற் சோகமுறல்.

அரணுடைத்தோழன் - குபேரன். பெயரெச்சவீறு தொக்குநின்றது. அறுசான் - ஏவற்காரன், உரன் - வலி, போலி, பிறமுதல் - வேறுபடுத்தல்.

இ - ள். குபேரனுடைய ஏவற்காரனாகிய அவ்வியக்கன் மனவலியோடும் அம்முகிலுக்கு முன்னே நின்று கண்ணீரையும் உள்ளே அடக்கிக் கொண்டு பிரிவில்லாதாருடைய மனமும் மேகவரவைக்கண்டு தன்நிலை குலையுமென்றால் பிரித்தோருடைய மனம் எத்தன்மையதாகும் என்று (தன்மனத்தோடு) சொன்னான். எ - று.

கார்வாலைக்கண்டு பிரியாதோர்மனமே வேறுபடுமென்றால் பிரிந்தோர்மனம் வேறுபடுதலைச் சொல்லவேண்டாம் என்பான் யாதாகுமோ வென்றான். உயமை - சிறப்பு. ஓ - அசைநிலை. வரல் - தொழிற்பெயர். உன்னடக்கி என்றுபேசுவன் எனமுடிக்க. பேசுவன் - காலவமுவுமைதி.

4. மேகத்தைத்துதுபோக்கநினைத்தல்.

படர்தல் - வருதல். பிரியை - மனைவி. ப்ரியா என்னும் வடமொழி ஆவீறையு மென்றவீத்ப்படி பிரியை எனத்திரிந்துகின்றது. ஏத்துதல் - துதித்தல்.

இ - ள். பின்வருகின்ற ஆவணிமாசத்து மேகத்தைக்கண்டு எனது மனைவியின் உயிர் என்ன துயரடையும். ஆகையால் அதற்குமுன் ஒரு தூகை அங்கேயனுப்புவேனென்று சிந்தித்துக்கொண்டு, மீன்பார்த்த அந்த மேகத்திற்கு மல்லிகைப்பூவை இட்டு விரும்பிப் பூசித்து, மகிழ்ச்சியோடு வந்தாயோ மேகமே! என்று துதித்தான். எ - று.

என்று கொண்டு இட்டு அர்ச்சித்து ஏத்தினன் என வினைமுடிக்க. என என்பது இடைப்பிறவரல். பிரிந்தவர்களுக்குக் கார்காலத்து மேகம் அதிகம் வருந்தந்ஞ்செய்தல் இயல்பாதலின் என்னைப் பிரிந்திருக்கு மென்றலைவிக்கு மிது யிக்க துயரைச் செய்யுமென்பான் என்படுமோ என்றான். சுசீவியாய் வந்தாயோ என அதன் நல்வரவை வினாவினன் என்பார் இன்பொடுவந்தனையோ என்றான் என்றும், தன்னை அது முகக்கோடற் பொருட்டுப் பலவாறு புகழ்ந்தான் என்பார் ஏத்தினன் என்றுங் கூறினார்.

படர் ஆவணி - வினைத்தொகை. ஓகாரங்களில் முன்னையது அசை, மற்றையது வினா. இன்பொடு வந்தனையோ என்பதில் ஓடு வேறுவினை யுடனிகழ்ச்சி.

5. காமுகர்க்குப்பகுத்தறிவின்மை.

புணர்ப்பு - கலப்பு. தரித்தல் - தங்குதல். பகுத்தறிதல் - பிரித்தறிதல்.

இ - ள். புகையும் நெருப்பும் நீரும் காற்றுமாகிய இவை நான்கும் சேர்ந்த கலப்பேயாகிய அதுவே மேகமென்று சொல்லப்பட்டது. சடமாகிய இது இவனுக்குத் தூதுசொல்லுதற்கு வல்ல இயல்பு உள்ளதோ? (கேட்கவும் காணவும் சொல்லவும்) இது செவி கண் வாயும் பிறவுமாகிய உறுப்புக்களைத் தாங்கியுள்ளதோ? இன்று. (அங்கனமாகவும் இவன் தூது சொல்லியனுப்புவதெப்படி?) பொருளிலேவைத்துப் பகுத்தறியுமியல்பு பகையான காமமுற்றார்க்கு உளதாகுமோ? ஆகாதென்றபடி. எ - று.

ஆல் - அரை. அறுவகைப்பகையுள் காமமும் ஒன்றாதலின் பகையறு காமிகள் என்றார். பகுத்தறிதல் - சித்தோ அசித்தோ எனப் பகுத்தறிதல். ஏகாரம் - தேற்றம். ஓகாரங்கள் எதிர்மறை.

6. முகிலுக்கு உபசாரவார்த்தைகூறல்.

எய்தல் - இயைதல். குழல் - பெண்மயிர். பிரார்த்தனை - வேண்டி தல். சகம் - பூந். பட்சலாவர்த்தம் - எழுமுகிலிலொன்று; அதுபொன் மறை பொழிவது.

இ - ன். முகிலே! யான் அகிற்புகை யூட்டப்பெற்ற கூந்தலை யுடையாளாகிய என் மனைவியென்னும் பெண்ணொருத்தியை நீனைத்து மனம் சோருகின்றேன். சோருகின்ற எனக்கு (உன்பால்) வேண்டப்படுவது ஒன்று உண்டு. அதனை முடித்து வைப்பாய் உன்னை ஒன்று யான் இரந்து கேட்டலும் எனக்கு இகழ்ச்சிதராது எனெனில்; நீயோ பூமயிலே உயர்ந்த புட்சலாவர்த்தமென்னும் மேகத்தின் ஒப்பற்ற மரபில் வந்து பிறந்துள்ளாய். ஆதலால். எ - று.

எனது என்பது உருமயக்கம். எனது பிரார்த்தனை யொன்று உன்னிடத்துண்டு எனினுமாம். இரப்பின் இளிவரவை யறித்து உயர்ந்தோர் இரப்போருடைய இரப்பை விரைந்து முடித்து வைப்பாராதலின். உயர்மரபிற் பிறந்த உனக்கு அக்குண முண்டென்பான் உயர்புட்சலாவர்த்தத்தனிமரபிற் புகுவோய் என்றும், அக்குணமுடைய நீயும் என் இரப்பை விரைந்து முடித்து வைப்பாயாதலின் உன்னிடத்தில் யாசித்தல் இகழ்ச்சியாகா தென்பான் புகழ்தருமே என்றுகூறினான். உயர்ந்தோரிடத்து இரத்தல் இளிவரவாகா தென்பதைக் "கார்ப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் - நிரப்புமோரே ருடைத்து" என்னுந் தேவர்வாக்காணு முணர்க.

உம்மை இழிவு சிறப்பு. புகுவோய் - காலமயக்கம்.

7. தூது வேண்டிதல்.

சந்தாபம் - மிகுவெப்பம். கொதிப்பு - கோபம். கோபத்தாற் கூறிய சாபத்திற்கானமையின் ஆகுபெயர். சந்தேசம் - தூது.

இ - ன். வெவ்வி ய அக்கினியின் மிகுவெப்பத்தை யடைந்தவர்களுக்கு (அவ்வெப்பத்தைத் தணித்து குளிர்ச்சியைத் தருதலின்) இன்பத்தருமேசமே! மந்தார விருட்சங்கள் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த அளகா புரத்துக்கரசனாகிய குபேரன் தன்மனக் கோபத்தாற் சொன்ன சாபத்தினால் இங்கே வந்தவனாகிய எனக்குத் தூதாகி யான் சொல்லுகின்ற வார்த்தையை என்னைப் பிரிந்திருக்கின்றவளாகிய என்மனைவிக்குச் சொல்லி அவள் துயரைத் தணிப்பாய். எ - று.

தருமென்பது இடவுழுவமைதி. வந்தேன் வினையாலணையும் பெயர். சோலை பாணமாகவே தனக்குச் சாபங்கிடைத்த தென்பது தோன்ற மந்தாரமேவும் பொழிலளகேசன் என்றான்.

8 தூதுபோகவேண்டிமிடம்.

மனையாட்டி - மனைவி. மின் - ஒளி. இருந்தி - சங்கந்தி பதுமந்தி.
பொன் - அச்சு.

இ - ன். மேகமே! என் மனைவி இருக்குமிடம் யாதென்று வினவுவா
யெனின், மனையான் சொல்லக்கேள். அவளிருக்கிற இட: ஒளி பொலி
கின்ற இடம் கிக்குத் தலைவனாகிய குபேரன் வீற்றிருக்கின்ற அழகுநிறைந்த
மாடங்கள் பொலிகின்ற அளகாபுரமென்று நல்ல மனத்திற் கொண்டு அக்
கே செல்லுதற்கு விரும்புவாய் ஏ - று.

மனையாட்டி மனையை ஆள்பவள், பரோபகார சிந்தை என்பதுதோன்ற
நன்மனம் என்றான். என்மனைவியிருக்கு மிடமோ அளகாபுரம்; அது
வீருந்தாச்சு செல்லும்நீயும் சுமநாகவசிக்காற்கு உரிய இடம் என்பது தோன்
றப்போன் மலிமாடம்பொலியும் அளகை என்றான். பொன் மலிமாடம் என்
பதற்குச் செல்வமிக்க மாடமெனினு மமையும். வீற்றிருக்கும் அளகாபுரம்
எனக்கூட்டுக. செல்ல - செய்வெனச்சம்; காரியப்பொருட்டு. அளகைப்
புரம் பண்புத்தொகை.

9. தூதுபோகும் பாதையிற் காணுமகளிர்.

கார் - கார்சாலம். தார் - மாலை. மலர்ந்து - மகிழ்ந்து. பயோதரம் -
மேகம். பய + உதரம் = பயோதரம். வடமொழிச் சந்தி.

இ - ன். மேகமே! கார் சாலம் வரும்போது தன்மைப் பிரிந்து நெடுந்
தூரஞ்சென்ற சங்கணவரோடும் அவர் தேர் வருமென்று வரவபார்த்தி
ருந்த சிலப்பணகன் மாலைபொருத்திய கூந்தலைத் தங்கையாற்பிடித்துக்
கொண்டு தந்தலையை ரிமிர்த்தி தம்பார்வையை வீசி மகிழ்ந்து உன்னைப்பார்
ப்பார்கள். ஏ - று.

நெடுந்துரம்போதல் - காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும் பிரிதல். வழி -
ஆகுபெயர். தம் நாயகரைப்பிரிந்த வருத்தங்காரணமாக அமளியிற்கிடந்து புர
ண்டமையிலே அவர்கூந்தல் குலைந்துகிடந்தது என்பது தோன்றக் கூந்தலைக்
கையாற்பிடித்து என்று, வருத்தம்குதியாற் சரீர மெலிச்சமையினாலே எழ
முடியாது தலையைத் தூக்கிப்பார்ப்பார் என்பான் தலைநிமிர்த்துஎன்றுத் தூர
த்திற்செல்லும்போதே நன்கு நோக்குவார்என்பதுதோன்றமலர்ந்துஉன்னை
ப்பார்ப்பார் என்றுகூறினான். தார்வருகூந்தல் என்பதற்கு, மாலை அழகுநளர்
தற்குக் காரணமாகிய கூந்தல்எனினுமாம். பெண்கள் பார்க்கும்போது வீசிப்
பார்த்தல்வழியு ஆதவின் எறிந்து என்றெனினுமையும்.

10. பயண சோபன சகுனம்.

அதுகூலம் - காரிய சித்தி. பாகு - வெவ்வப்பாகு. பகம் - கொக்கு.
சோபனம் - நன்மை. சாதகம் - வானம்பாடிப்புள்.

இ - ள். கரிமேமே வருகுதி! பார்! உனக்குப் பின்புறமாக காரிய தெரியாத காட்சிவந்த வாயுவும் வந்து வருதி என்று சொல்லி மெல்ல மெல்லத் தள்ளுகின்றது. (நன்னிமித்தமாக) இடப்புறத்திலிருந்து யானு போன்ற ஜீனிய இசையைச் சாதகப்பறவை பாடுகின்றது. கொக்குப்பற வையும் உன்னைத் தொடர்ந்து வருகின்றது. ஆகையால் உனது பயணமும் நன்மைவாய்த் தருவாயது. எ - று.

வானு ஆர் எனப்பிரித்து வெற்றிபொருந்திய மேகமே! எனினுமாம். ஒருவர் பிரயாணஞ் செய்யும் போது காற்று அவர் பின்புறமாக வந்துதள்ளு மாயின் கூறு சோபனமாக மென்பது பற்றி அநுகூலவாயுவும் வந்துபின் பால்வாயைச் சொலி மென்மெலத் தள்ளும் என்றான். இவ்வாதே - 'கூர்க் தொளிர் களிணவான் கொட்டைக் சுட்டினே - யீர்த்தினரேந்திவந்திதைக் குத்தென் தம்பி - ஞர்ந்தனுகூலமே செய்ய' என்றார் இரகுவாய்சகாரரும். ஆகா என்பது ஆச்சரியத்தைக் குறிக்கு மேரிடைச் சொல். வந்துஎன் னும்வினையெச்சம் தள்ளும் என்னும் வினையுற்றேடுமுடியும்.

11. வீரைத்துபோகவேண்டுமெனல்.

மதித்தல் - நினைத்தல். பதிவிரதம் - கற்பு. பருவரல் - துன்பம்; "பரு வந்துபாழ்படுதலின் று." என்பதிற்போல.

இ - ள். ஒருவருடத்தோடி சாபமுடிந்துபோக, என்உயிர்த்துணைவா னவர் வருவரென்று நினைத்துக் கழிந்த நாளொழியக் கழியாதானை இத் துணையென எண்ணிக் கொண்டு உயிர்வாழ்ந்துருக்கும் திருமகளை ஒத்தவரும் கற்பிற்றித்தவளுமாகிய (என்) மனையானை (ப்பிரிவாலாய) அவன்துயரம் நீங்குமாறு வீரைவீற்றெசன் று காணுதி. எ - று.

இன்உருபு ஏதுப்பொருட்டு. நீங்கக்காண்டி என இயையும். காண்டி முன் னிலைவினையுற்று. காண் - பகுதி. இ - விருதி, டகரம் எழுத்துப்பேறு. வந்தஐயுருபு காண்டி என்னும் பயனிலை கொண்டு முடிந்தது.

12. வழித்துணைகூறல்.

உருமேறு - இடியேறு. போது ஆர் அமானசவாவி எனப்பிரிக்க. பாதேயம் - வழியுணவு.

இ - ள். நீரையுடைய மேகமே! தாமரைப்பூக்கள் சிதைந்த ஆந்த மானச வாவியிலுள்ள அன்னங்கள் வழியிலே உனது இடிஒலியைச் செவியாரக்கேட்டு (தாமிருக்கின்ற குளங்களிலிருந்து) பூமுதலாகிய வழியுணவுக்கொண்டு உன க்குத்துணையாகி உமைபாசுராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கயிலா சமலைவரையும் பார்துவரும். எ - று.

மானசவாவியிலிருந்து பனிக்குப்பயந்து வேறுவாலிகளிற் போயிருந்த அன்னங்கள் மழைக்காலத்திலே பின் அம்மானசவாவிக்குப்போதலின் திருக்

தந்தலாயமலை மட்டும் என்றான். கேட்டு வருகின்ற முடிச்சு, மாணசவாய் - இம்மயலைக்கும் திருக்கயிலாசத்திற்கும் இடையேயுள்ளதொரு வாய்.

13. பழைய கண்பனுக்குப் பழனஞ் சொல்லல்.

அழுத்தல் - பதியச்செய்தல், வேது - வெப்பம்.

இ - ள். எண்ணில் வசிக்கும் மேமே! தன்மனைவியாகிய சிவையின் நாடார்ந்துவரச் சாடே தமக்கு வாசத்தானமாகக் கொண்டு சென்ற ஸ்ரீராமன் தன் பாதங்களைப் பதியச்செய்த சித்திரகூடமென்னு முனது பழைய கண்பனை, நீ வ்டைதால்வேண்டுமென்றுகேள். அப்போது அது உன்பிரிவால் வெம்மைபொருந்திய நீரை வீட்டு தளது கண்பையுக் காட்டும். எ - று.

பலதாம் மிதித்து நடந்தமைபற்றி அழுத்திய எனப்பட்டது. அழுத்திய என்பது மெலிந்துகின்றதெனக்கொண்டு இராமனுடைய பாதம் பதிந்த எனினுமாம். பிரிவால் வீடப்பட்ட சோகபாஃபமாதலின் வேதுறு நீர் என்றும், தமது அத்தியந்த கண்பர் பிரியுங்காலத்து அவரோடு கண்புண்டார் அவர் பிரிவாலாய வருத்தமிகுதியால் கண்ணீர் விவராதலின் வேதுறு நீர் வீட்டு என்றும், அதனால் அவர் கண்பு புலப்படுமென்பான் நட்பும் வெளிவிடும் என்றும் கூறினான்.

14. என்னிடம் வழியும் வார்த்தையுக் கேளெனல்.

இளைப்பு - மெலிவு.

இ - ள். நெருங்கிய மேமே! உனக்கு அநுகூலமுறத்தக்க வழிகள் யாவற்றையும் என்னிடம் அன்பாகக்கேட்டு அதன்பின் தமியேன் சொல்லுகிற பெறுத்தகரிய அமிர்தம் போலும் இன்பத்தைத்தருகின்ற வார்த்தையையும் கேட்டு வழிக்கொண்டுசென்று, இளைப்புவந்தால் முன்பாகப்பொருந்திய மலையிலே தங்கி (அக்கேயுள்ள) நீரை (வீடாய்தீர) உண்டு செல்லுதி. எ - று.

சொல்லுமென்னும் பெயரெச்சம் சொலும் எனத் தொக்குகின்றது. அது வார்த்தையென்னும் செயப்படுபொருட் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. கேட்டு கேட்டு வழிக்கொண்டு தங்கி உண்டு போகுதி என வினைமுடிக்க.

15. ஒருப்பாடு கூறல்.

மண்டி - நெருங்கி.

இ - ள். கரியமேமே! மிக்கதிறலையுடைய காற்றும், சித்திரகூடமலையின் சிகரமாகிய உச்சியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எழுகின்றது. இஃ தென்ன அதிசயமென்று சித்தருலப்பெண்கள் மேலே பார்த்துத் தம் மனமுஞ்சுவும், திக்குயானைகளும் தம் கருவீங்கவும், ஆகாயத்தில் நெருங்கி உயர்ந்து வடதிசையைநோக்கிச் செல்லுதி. எ - று.

மேகமே! நீ செல்லும்படி சித்திரகூடமலையிலிருந்து மேலெழும்போது நீ எழுகின்ற ஒலியைக் கேட்ட சித்தர்கூலப் பெண்கள் காற்றினது சித்திரகூடமலைச் சிறையை முறித்துக்கொண்டு மேலெழுகின்றது போலுமென்று சொல்லியிருப்பதுபார்த்து மகிழ்ச்சி என்பான், தன்மடரல்லவாய்வுமீ. கண்டிவெழுத்து மனமுட, திருயானைகள் உன்னை ஒரு களிற்று யானையென்று நினைத்துக் கருவத்தோடு உன்மீது கையைவிசும், அதற்கு நீ தப்பிச்செல். அதுவுல அது கருவம் நீக்கும் என்பான் திசையானே மென்மைபுங் கையகல என்றுக கூறினான். கையகல - ஒருசொல். கைப்பின்பு என்பதுபேர்ல.

16. இத்திரகலுக் கண்டம்.

புருவம் - கிழக்கு. வன்மீகம் - புற்று. தலுக்கண்டம் - கண்டம் மஞ்சகு - மயில்.

இ - ன். கிழக்குத்திக்கிலே புற்றினுச்சியின்கண் இத்திரகலுக்கண்டம் தான வந்தகண்டம் தோன்றுகின்றது. அதன்மேல் உன்மேனிபொருந்த (அப்போது) ஒன்றுசேர்ந்த மயிலினிறகுக்களை அணிந்த கிருகண்ணனது திருவுருவத்தைப்போலப் பூமியிலே யிருந்த ஒளியையும் பெறுகுவாய். எ - று

எழுகிலே! கிழக்குத்திக்கிலே புற்றினுச்சியின்கண் இத்திரகலுக்கண்டம் கண்டம் தோன்றுகின்றது; அதன்மீது நீ செல்லும்போது அதில் உன் மேனிதீண்டலால் நீ அதன் மிக்க ஒளியைப் பெறுகுவாய். அப்போது மயிலிறகையணிந்து கீளையாமைய கிருகண்ணனது வடிவம்போலத் தோன்றுவை என்பது கருத்து பலநிறஒளியையுடைய இத்திரகலுக்கண்டத்துக்கும் பலநிறமாய்த் தோன்றுகின்ற மயிலினிறகுக்களும், கண்ணலுருவம் மேகத்திற்கும் உவமை ஆகலின் இது நிறம்பற்றிவந்த உவமைபயன். பெறுவை - முன்னிலைவேழமுற்று. கண்டம் - துண்டம்.

17. மருத நிலப்பெண்கள்.

வேட்கை - விருப்பம். கிளருதல் - எழுதல்.

இ - ன். உயர்ந்த மேகமே! கேட்குதி! வேளாளர் அடையும் பேறுகளைல்லாம உன்னிடத் துள்ளன வென்று விருப்பமிக்கு வாள் போன்ற கெடியகண்களையுடைய உழத்தியர்கள் உன்னைப் பார்க்க, மாலமென்று சொல்லப்பெறும் பயனிறைந்த வயலின் கண் மழையையுஞ் சொரிந்து முன் சிறிதுமேற் காய்ச்சென்று பின் வடக்கில் எழுந்து செல்வாய் - எ - று.

உழவர் ஏரானுமுது பயன் பெறுதற்கு மழை யென்னும் வாரிவளமே காரணமாதலின் வேளாளர் பேறுகள் உன்பாவை என்று .. கோக்க என்றான். உம்மை - சிறப்பு. பார்த்திடப் பொழிந்து ஆய்க்கிளருவை எனமுடிக்க, கோள் - கொள்ளப்படுவது = பயன். ஆய் - இறந்தகால வினையெச்சம். கிளருவை முன்னிலையேவல் வினையுற்று.

18. ஆயிரகூடமலை.

உரு - கவி. சோரவு - இளைப்ப.

இ - ன். அழகிய மேகமே! உப்பால் வருகின்ற ஆயிரகூடம் என்னும் தூய்மையையும், தன்னை வெப்பத்தால் வருத்திய காட்டழலை வீட்டாமழை ஆயிரவழியினாலே நீக்கிய உபகாரத்தை எண்ணி உன்னைச் சமக்கும். அப்பொழுது வழங்காத இளைப்பும் உன்னை அடலும். ஏ - று.

செய்க்கன்றி கொன்றார்க்கும்விலலை என்று கருதித், தன் வெப்பம்போகி கிரகணனைத் தானும் சமந்து வழியிளைப்பை நீக்கும் என்பான் வெப்பான் வருத்திய ... செய்கின்றி யெண்ணிச் சமக்கும் நினைவே என்றான். சமக்கு நினைவே என்றது தற்குறிப்பேற்றம் என்னு மணி.

19. ஆயிரகூடமலையிலிருத்தல்.

உரு - வடிவு. சிலமான் - பூமிதேவி.

இ - ன். கரியமேனியைக் கொண்ட மேகமே! இன்சுவையையுடைய மாமாகனி முகலாகிய பொருள்கள் பொருந்திய ஆயிர கூடமலையின் நடுவிடத்தே சென்றிருக்க உன்வடிவு அதன்மேற் பொருந்தும் பொழுது தேவர் களுடைய உயர்ந்த பெண்சூரும் உயர்ந்த மலையைப் பெரிய பூமிதேவியின் கருள் சுவையையுடைய முலையென்று நினைப்பார்கள். ஏ - று.

மேகமே! நீ ஆயிரகூடமலையின் சிகரத்திற் போயிருக்கும்போது, உன்னை மேற்கொண்ட ஆயிரகூடமலையின் சூழ்ந்றம் தேவர்களுக்கும் அரம்பையர் களுக்கும் பூமிதேவியின் ஒருமுலைபோலத் தோன்றும் என்பது கருத்து. மலை முலைக்கும் மேகம் அதன் கரிய சண்ணுக்கும் உவமை என்க. கருள் சுவை - கரிய முலைக்கண். வேலையில் எண்ணுவதென இயையும். புக்கு என்னும் வினையெச்சம் பகுதி யிரட்டி இறந்த காலங் காட்டி வந்தது.

20. ஆயிரகூடத்து வேட்டிவப்பெண்கள்.

குண்மலதை - உம்மைத்தொகை. குண்மம் - பற்றை. வதை - கொடி, வரா என்னும் வடமொழி வதை எனத் திரிந்து வந்தது.

இ - ன். மேகமே! அம்மலையின்மேற் சிலகணப்பொழுது தக்கி, அதற்குப்பக்கத்தே பற்றைகளுக்குள்ளும் கொடிகளுக்குள்ளும் வேட்டு வப்பெண்கள் வாழ்த்திருத்தலையுங்கண்டு, விரைவாசச்செல்லுதி; செல்லும்போது வீர்தியமலைச்சாரவிலே பொருத்திவழுகின்ற நருமனை யென்று சொல்லும் நதிவந்து எதிர்ப்படும். ஏ - று.

கண்டு - காண் என்னும் பகுதியடியாகப்பிறந்த வினையெச்சம். ஏகுதி முன்னிலை வால்வினைமுற்று. நண்ணிமும் என்பதில் இடு பகுதிப்பொருள் வீகுதி.

21. நருமசையாறு.

இ - ள் தண்ணீர்மேகமே! காட்டிலுள்ள யானைகளின் மதமணம்நிறையப்பெற்று அதிலேடுகலந்து எதிரிற் பொருந்திய நாலலாகிய மலச்செய்வாள் தாக்கஅதனாற் சிறிதுநாமதித்தவருகின்ற நருமசையாற்றினது நல்கலையை யுண்டிசெல்லுவாய். சாரமடையப்பெற்றவா எததுணைவலியினர்க்கும் அசையமாட்டார்கள். எ - று.

சாரம் - பெலம். சாரமடைந்தவர் யார்க்குமசையிலர் என்பது சாரவலியுடையோர் எவர்க்குமசையாரெனவும். நோகிய பெலச்சையடைந்தோரெவர்க்கு மசையார் எனவும் பொருள்பட்டுச்சிவையடையோடுகடிய வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்னுமணியாய் நின்றது. அனைந்து நடைபொருந்திச் சேருறும் நர்மதை எனமுடிக்க.

22. தடைதாமதம்.

சுவாகதம் - நல்வரவு.

இ - ள். விவாகஞ்செய்யப்பட்ட முறையினையுடைய எனது பெண்ணுக்கு (மனைவிக்கு) தூதாசவினாந்து செல்ல விரும்புவாயாயினும் ஆயிரங்கண்ணாற்பார்த்து தரியவழியிலே நல்வரவுகேட்டு மகிழ்ச்சியினூற் கண்ணீர் சொரிந்து உன்னைத் தொடருகின்ற மயில்கள் நீங்காத வந்தமலையைச்சார அங்கேதடைதாமதங்களும் அடையும். எ - று.

தடைதாமதம் - உம்மைத்தொகை. ஆயினும் சார்ந்திடு எனவும் சாரச்சார்ந்திடுமெனவும் கூட்டுக. தவாத - தவா எனக் குறைந்துநின்றது. சாரநிகழ்காலம்.

23. விதிசைநகரம்.

விதிசை - ஓர்நகரம். தரியாது + அன்று. கோக்கு + ஆரும். குடம்பை - கூடு. "குடம்பை தனித்தொழியா" என்றார் தேவரும். வாசம் - வசிக்குமிடம்.

இ - ள். மேகமே! அம்மலையிலே தகவாதசென்று விதிசையை யடை குவையேல் பூக்களை மலருகின்ற வெண்மையாகிய தாழைச்சோலையையும் காணுவாய். அன்றியும் மிக்கஹத்த மணமார்த்த நாவற் கனிவோயுங் காண்பாய். கூடுகளிலே பசிய காகங்கள் வாசஞ் செய்கின்ற மரங்களையும் காண்பாய். எ - று.

வெண்சேதகை எனச் சினையடை யொற்றுமைபற்றி முதற்காயிற்று. அணுகுவையேல் சோலையும் காண்பை, கனிவளும் காண்பை, காகங்களும் காண்பை எனமுடிக்க. இது அந்நிலவியற்றை கூறுதலின் தன்மைபணி.

24. வேத்திரவதி.

மதுரதர் - மிக்கமதுரம். மத்தரம்போல, சொல் - கீர்த்தி.

இ - ன். சீர்த்தியையுடைய மேகமே! அத்தவிநிசை நகரியின்கண் உனது வந்த மூர்ந்துபடிசிந்துகின்ற திரையையுடைய வேத்திரவதி யென்னும் ஆபத்தி கவலைய யடைந்து அதன்கண் பொருந்திய மிக்க மதுரத்தை யுடைய நீரை விரும்பியவளவும் உண்டு அழகிய நீசைமலையிலே யிருந்து ஆயதி. ஏ - று.

ஆசை - இளைப்புத்தீர்த்து இன்பம் பெறும் ஆசை. முற்றச்சேர்ந்து உண்டு ஆயுதி எனமுடிக்க. அதன்வாய் என்பது அதன் அதரபானம் எனவும் பொருள் பட்டி உனது ஆசைமுற்ற அந்நதியாகிய பெண்ணின் அதரபானத் தையுண்டி எனவும் ஒரு பொருள் தோன்ற நின்றது.

25. நீசைமலை.

மீறுதல் - கடத்தல். முரஞ்ச - பூழை. வெண்முகையின் முல்லைக்கும் எனமாற்றுத.

இ - ன். கற்பினைக் கடக்கின்ற பெண்களை ஆடவர்கள் கண்டுபுணரு கின்ற பூழைகள் நீசைநத்த அம்மலையின் பக்கத்தே பலபுற்களுக்கும் வெண் முகையையுடைய முல்லைச் செடிசுளுக்கும் நல்ல புதிய நீரைப் பெய்து அவற் றின் பூக்களைக் கொய்கின்ற பெண்களது முகத்திலே அற்பநிழல் (நீ அக்கே தய்கிலுல்) உண்டாம். (ஆசையால்) அக்கே சிறிதுதங்கி அப்பாற் செல்லுதி. ஏ - று.

பல் - புறக் காழான மாங்கள். 'புறக்காமெல்லாம் புல்லெண்ப்படுமே'. அவை எண்டுப் பூமரங்கள். நீர்விட்டு அவர் செய்யும்போது அவர்கள் வெய்யி லாகையுடைய வருத்தா பெரிதாயின், அதற்குச்சிறிது இரங்கி நின்று அவ் வருத்தத்தி லிழல் செய்துதி என்பான் அற்பநிழல் வருஞ் சற்றவண்டங்கி யகல் என்றான். அகல்வாய் என்னும் முன்னிலை வினைமுற்று ஆய்விருதி குன்றி அகல் எனமுதலிலே மாத்திரையாய் நின்றது.

26. அவந்தி நகரவழி.

மார்க்கம் - வழி. சேண் - தூரம்.

இ - ன். செழியமேகமே! யாவர்க்குந் தெரிந்ததாயுள்ள அவந்திநகரை அடைகின்றவழி சிறிது வளைந்துள்ளது. ஆயினும் அக்குள்ள மாடநிரைகள் (வழிச்செல்லோர்) பார்க்கும் பொழுது தூரத்தே நின்று (இமகே வாகுங்கள் இதுவே அவந்திநகர் என்று) அழையா நிற்கு. (அன்றியும்) அந்நகரிலுள்ள பெண்கள் சிறந்த கண்களுக்கூத்தாமே விரும்பென்று எதிர்ப்பெவர். ஏ - று.

அவந்திகளுக்குச் செல்லுபெற்ற நினைந்துள்ளதாயினும் ஆயகு உயர்ந்து தெரிவித்த மாடங்களை வேலைத்துச் சென்றடையலாம். அன்றியும் உக் கசரப்பெண்களும் வழியிலே வந்திப்படுவர்; வேலைக்கேடிக் மடையலாம் என்பது உருத்து. உழைக்கும் என்றது இலக்கணையோடு உயர்வு கவர்ச்சியு மாய் கின்றது.

27. கிரீவத்தியாகதி.

மாலை - கரிசை, சூதிரம் - உண்மை, மேகலை - எழுதோவைமணி, உதித்தல் - உயித்தல், குத்திரம் - கூந்தல்.

இ - ள். விண்ணில் வசிக்கும் மேகமே! அந்த அந்தி கசரநழியிலே திரை கரைசாரவந்து அசைதலால் ஒலிக்கப்பெற்று நல்ல கரிசைமாத் துடை தின்ற அண்மைகளாகிய மேகலாபரணத்தை நன்கு கட்டி செய்யுடிய பாசியாகிய கூந்தலையும் வீசுகின்ற கிரீவத்தியா என்று மெய்மையாகிய நல்ல நதியிலே இறங்கி நன்கு ஆடுதி, ஏ - று.

மெய் - உண்மை, ஆமனூர்க்கு உடனே பயன்கொடுக்கும் உண்மை, குத்தளபாசி - பாசியாகிய குத்தளம் எனமற்று, இது கிரீவத்தியா நதியைப் பெண்ணை உருகியாமையால் ஆயவெருவாகம்.

28. பிரிவாற்றாது சரீரமெலித் தெளிப்பார்த்தல்.

அகவல் - பிரித்தல், பதித்தல் - பொருத்தல், வெளுப்பு - வெண்ணை.

இ - ள். உயர்ந்த மேகமே! அந்த கிரீவத்தியா நதியும் கெடுகாளாகத் தன்னை விட்டிப் பிரித்த உண்மையே நினைந்து நினைந்து தன்னிடத்தே பொருத் திய நீரும்வற்றி, கரைகளிற் பொருத்திய மரிசைகள் பக்கத்தே வந்தித்து விட்ட காய்த்த சருகுகளைப் பொருத்தி அதனால் வெளுப்ப கிறமுங்கொண்டு நீ எப்போது வருவாய் என்று வழிபாடு நிகரும், ஏ - று.

பதிகர் குறைந்து என்பது சரீரம் மெலித்து என்பதுபோதர கின்றது. காயசரைப் பிரித்த மசளிர் தன்மை கெடுகாட்பிரித்த காயசரை நினைந்து நினைந்து சரீரமெலித்து வெளுப்புற்று தங்காயசர் எப்போது வருவார் என வழிபார்ப்பார்; அதனை இக்கதிக்குமேற்றி ஆசிரியர் கூறலின் இது தற்குறிப் பேற்றம் என்னுமணி, உதிர்த்துவிடும் - ஒருசொல், கொண்கி கொடு எனத் தெரிந்துகின்றது, குறைந்து கொடு பார்த்தும் கைமுடிக்க.

29. அகத்தி நகரம்.

புலவர் - செவர், அமராவதி - தேவகசரம், புட்பகரணமணி - குடிலையிற் போலப் புட்பகரணமணித் தோலையையுடையது.

இ - ள். மேகமே! (பூமியிலே) வெள்ளமுதலிய புண்ணியங்களைச் செய் து (அதன்பயலுலே செவர்களாகித்) தன்னிடத்தே வந்த அகத்தெலக்கோடு

மண்ணுவகத்தில்வந்த அமராவதி என்னும் பெயரையுடைய தேவருவாமே இதுவாசும் பித்தில வன்று எண்ணப்பெற்று விசாலையும், அவந்தியும், உஞ்சையின்னுசொல்லும் பெயர்களைப் பொருந்திய புட்பகாண்டினியை நோக்கிச்செல்லுதி. எ - று.

புட்பகாண்டினியைப் பொருளில்வந்தது. எண்ணிஎன்பது செயப்பாட்டு விடும்பகாண்டினியை எண்ணிய புட்பகாண்டினி எனமுடிக்க. எண்ணிய இரத்தபகாண்டினியைப்பெயரெச்சார்.

30. அவந்திநகரவியோதிசர்.

அவந்திகள் - அவந்திதேசவரசன். வற்சன் - உதயணன், பாலம் - வரலாறு.

இ - ள். நீரைக்கொள்ளும்மேகமே! அவந்திதேசவரசன் மகளானவாசவத்தை என்டானை அக்காலத்திலே உதயணன் என்பான் அவன்பூமியிலவந்து பிண்களவாக உபாயத்தினூற் கவார்த்த பழங்கதையினது வரலாற்றைத் தெரிந்து நகராயுமிக்குப் பழியுமகீங்கி கோவமுடவகிய முதியோர்களும் அங்கேயுள்ளார். எ - று.

வாசவத்தையை வற்சன்கவார்த்த சரிதயாவது:—தந்தையாகியபிரத்தியோதன் வாசவத்தையைச் சஞ்சயராசனுக்கு விவாகஞ்செய்ய நிச்சயித்திருக்கும்போது இவள் வற்சராசனுடைய உருவத்தைக் கனவிற்கண்டு அவன்மேலே மீமாகமுற்றுத் தன்கருத்தை அவனுக்குத் தெரிவிக்க வற்சன் இவள் மிகமுதலியோருக்குத் தெரியாமல் இவளைக் கவார்த்தான் என்பது. இது இப்படி 'யாவதீமாதவம்' என்னும் நாடகத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இச்சரிதம் தனித் உதயணன்கதையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்குநோக்கியுணர்வ.

தெரிந்து மிகுந்து தொலைந்து தணிந்த முதியோர் என இயைக்க. மிகுந்து தொலைந்து தணிந்த என்பன செயப்பாட்டுவினைகள்.

31. உபசரித்தெதிர்கொள்ளல்.

வைகறை - விடியற்காலம். சாரசம் - நாரைப்பறவை, பரிமளம் - மிகுமணம், தொணி - சத்தம்.

இ - ள். மேகமே! வருகுதி, (யான்சொல்லுவதைக்கேள்), அவந்திநகரில்விடியற்காலத்தில்கிறப்புப்பொருந்திய நாரைகளின்நல்லதொணியைக்கேட்க்குகிதிதுதாமகித்து நீநிற்க, அப்பொழுதுநீரில் நிறைந்துள்ள தாமரைமலர்களின்மிகுமணத்தையுடைய பெரியநிர்விந்தியாநதியின் நீரைப்பரிசித்துஎதிர்வருகின்ற காற்றும் உனது மேனியைத்தீண்டி மனநிறைவைச் செய்யும். எ - று.

அனோந்து ஆன வாயு எனமுடிக்க. மேனிதீண்டிநிறைவித்தற்குக் காரணமாகவுள்ளது நீரிலேதலையாதலின் நீரனைந்து நேரானவாயு என்கார்.

32. போசனம்பெற்றுப்புண்ணமாதல்.

நுழுவாயில் - பலாணிவாயில், வாசம் - வசித்தல்.

இ - ன், கரியமேகமே! தங்குந்தலுக்கு வாசனையூட்டிவின்ற குழலையுடையபெண்களிருக்கின்ற பலாணிவாயிலினின்றும் மேகனை தூரவந்து சுறுமணத்தைப்பாப்பிய ஒள்ளிய புசையை நீ சரிந்தநிலளாய் மேனிபூரித்து நிகறவுபெற்று அவந்தயில்வசித்தல் இனிமையுடைத்தென்று அன்புக் கொள்ளுமை. எ - று.

வாசனையூட்டும் என்றதனால் புசை, அகிற்புசை என்பதுபெற்றும். ஓசனை வந்துஎன்பதொழற்புசையின் மிகுதியையுணர்த்தி அத்தொல்பெண்களின் மிகுதியைக்குறிப்பித்தலின் இப்பகுதி உயர்வுநவீற்சியணி, ஊட்டுமென்பதுகுழல் என்னும் செயப்படுபொருட் பெயர்கொண்ட பெயரெச்சம். வீசியஎன்னும் பெயரெச்சம் புசைஎன்னும்வினைமுதற்பெயர்கொண்டது. வந்து, அனைந்து, வளர்ந்து, நிகறத்துஎன்பன செய்துவன்னும்வாய்பாட்டு இறத்தகாலப்பெயரெச்சம். உமமைஉயர்வுசிறப்பு. கொள்ளுமென்னிலைவினைமுற்று.

33. விசோதவேடிக்கைபார்த்தல்.

இரமியம் - மகிழ்வைக்கொடுப்பது. அரமியம் - மேல்வீடு. திரம் - நிலை.

இ - ன், மேகமே! (கண்ணுக்கு) மகிழ்வைத் தருகின்ற பதுவிளிப்பெண்கள் இருந்துவிளங்குகின்ற மேல்வீட்டிலேறி அகசே இருந்துகொண்டு அவந்திசுரத்தழகுமுற்றையும் நிலையுறப்பார்த்த நீ சிறிதனாப்பாற அப்பொழுது (அமமேல்வீட்டிலே) மகளிர் பாரமான தோகையை யுடைய மயில்களைக் கூத்தாடவும் செய்வார்கள். அதனை நீயும் பொழுதுபோக்காகப் பார்க்குதி. எ - று.

ஆற கூத்துமாட்டுவரவனமுடியும். உம்மை - அசை. செயவெனெச்சம் காலத்துவந்தது.

34. அவந்திமகாகாளர்கோயில்.

பகவான் - ஆறகுணங்களையுடைய முகத்தடவுள். வாஞ்சை - ஆசை. திரிலோகம் - மூவுலகம். சண்டி - தூர்க்கை, உமையுமாம். சகவாசன் - கூட வசிப்பவன், வாரி - கடல். தேத்திரம் - கோயில். இதுகேத்திரம்என்னும் வடமொழித்திரிவு.

இ - ன், மேகமே! இதுமது பகவானுடைய காளகண்டத்தின் ஒளிக்கு ஒப்பான துளிறுபலசிவசுணங்களும் மிகவாஞ்சைகொள்ளும்படி மூவுலகங்களக்குமதிப்பதும், விளங்குகின்ற தூர்க்கையோடுகூட இருப்பவரும், மகேசனுமாகிய சிவபிரானுடைய திருவடிக்களைத்தொழுதின்ற அன்பர்களுக்கினிய இன்பக்கடலைக்கொடுக்கின்ற அவ்வவந்தியிலுள்ள மகாகாளமென்னும் ஆலயத்தை வலஞ்செய்வாய் எ - று.

மேகமேரி மகாகாளர்கோயிலேச்சுழுதி. குழுப்பொழுது அங்குள்ளிவ தணங்கள் உன்னைநாக்கி இதுளயது மகாகாளேசருடைய காளசண்டினை காபிராளிக் கொப்பானசென்று உன்மீது ஆசைவைப்பர்வன்பது சூழ்வையுடைய என னூபெய கொசு மகாகாளர் சந்தமர்வனது. இப்பொழுது உடது காளசன் குழுவனைமுடிக்க காரியப்பொருட்டி

35. தங்குதந்தேர் ரசின்காரவனம்.

மடவார் - பெண்கள். சதுப்பு - கூந்தல். மது - தேன்.

இ - ள். காரியமேகமே! புதுப்புனலில் ஆடவருகின்ற பெண்களதுமேனியிலுள்ள பூவன்மணச்சையும் கூந்தலிற் பொருந்திய பூவையும் பரியளசந்தனைசையும் கவர்ந்துகொண்டு நாடோறும் மதிக்கப்படுகின்ற கந்தவதி ரசியிலுள்ள காற்றுலர, அசைந்துதேனைச்சொரிகின்ற சோலையும் அம்மாகாளதலத்துண்டு எ - று.

கவர்ந்துலர அசைந்துபொழிசோலையென இயைக்க. உரவள்ளுஞ்செய வெனெச்சம் ஏதுப்பொருட்டு.

36. மகாகாளர்கோயிற்சேவை.

வாகு - அழகு.

இ - ள். வானிலுள்ள மேகமே! மாகாளேசர் கோயிலின் கண்ணே பொழுது படுமட்டு போகாமல் கிறித்தேதகுகுகின்ற பின்மலைப்பொழுதிலே அகுகேபோகுதி போய், காளசண்டாகிய அம்மாகாளேசர்க்குமின்னு கியவள்ளக்கையும் ஏற்றுதி. அன்றியும், பூசனைசெய்யும்பொழுதும் அழகார்ந்த மத்தளமாகவும் முழுகுதி. எ - று.

மேகமே! மாகாளேசர்க்குமாலையிற்சென்றுவள்ளக்கேற்றிமத்தளமடித்துத் தொண்டுசெய்வன்பதுகருத்த. இது உருவாததோடு கூடிய தற்குறிப்பு என்னுமலங்காரம். போகாமல் - மல்லீற்றுவ்ளையெச்சம். ஏற்றுதி, முழுகுதி என்பனமுன்னிலைவ்ளையுற்றுக்கள்.

37. பூசனைப்போதில் உருத்திரகணிகையர்நடித்தல்.

சந்திதி - சமூகம். வெப்பு - உஷ்ணம்.

இ - ள். வண்ணில்வசிக்கும்மேகமே! (முழக்கிய) அப்போது, மாகாளேசர் சந்திதிமுன்பாக வயம்பொருந்த அடிகளவைத்து மிதிக்கும்திரியாலே சதங்கையொலியைக்காட்டிச் சாமரையை அசைத்தலால் கைம்மலரலுத்த உருத்திரகணிகையர்களது நடனத்தையும் பார்த்து அவர்களுடைய வேர்வையும் வெப்பமுட்போக மெல்லியதுளிகளேவீழ்த்துதி. அப்போது உன்னைவீரும்பினோக்குவர், எ - று.

இங்கேசாமரையசைத்துக் கொண்டு செய்யுநாட்டியமென்றது தேசிக
கத்தை. தேசிகமன்னாரும் மார்க்கம் என்றும். நிருத்தமிருவைகப்படும். தேசிக
மாவது:— வான் மானை வினை முதலியவைகளைப் பிடித்துக் கொண்டாவது.
மற்று - அசைநிலை. வினைமாற்றுமாம். சைப்போது அலுத்த கனையைர்
என்பது சீலாவனை முதன்மேனின்றது. விழுத்து - விழுந்தன்றிய முன்
னிலைவினைமுற்று.

38. பூசைமுடிவிற்செங்கர் மேகமாரச்சேவையுபயாபாபல்.

அரத்தை - செவ்வரத்தை. பவானி - உமை.

இ - ன். கரியமேகமே! பூசைமுடிவிலே மாகாளருடைய நாட்டிய
காலத்தில் நீசெவ்வரத்தம் பூப்போலசசிவந்த நிறத்தைப் பொருந்தி ஆசை
மிக்க உமாதேவிக்கும் ஒப்பற்ற பயத்தை அங்கே நீக்கி வாசனைமிக்க மலரை
யுடைய சோலையைடைகுதி. ஏ - று -

மருவி அசற்றிச் சேருதிஎனமுடிக்க. பவானிக்கு வரும்பயமாவது:—
மாகாளர் யானைத்தோலைப்போர்க்கு ஆடுதலிலுண்டானபயம். அதை
யகற்றுக் கலாவது:— அவருடைய நாட்டியகாலத்திலே செந்நிறமாகப்
பொருந்தி ஒர்போர்வைபோலமூடி யானைத்தோற் போர்வையை விடச்
செய்து அதன் பயமில்லாமற் செய்தல்.

39. தூர்த்தநாயகரைத்தேடும் மகளிர்க்கு வழிகாட்டல்.

இ - ன். நீரைக்கொள்ளும் மேகமே! நீயின், தமது உயிர்போன்ற
நண்பர்களாகிய சோரநாயகரைத்தேடிக்கொண்டுவிளங்குகின்ற இருளிலே
கலால் நேர்வழியே செல்லாது வழிதப்பிச் சென்றபெண்களுக்கு மின்னலைச்
செய்து வழிசாட்டுதி. மழையைவிட்டுவிடு. வானாமுழங்காதே. அப்பெண்கள்
அஞ்சுவர். ஏ - று.

நண்பர் என்றதனால் சோரநாயகர் என்பதுபெற்றும். வானாமுழங்கல் -
பயனின்றி முழங்கல். காட்டு விட்டுவிடு என்பன விருதிருன்றிய முன்
னிலையேவவ்வனைமுற்றுக்கள். முழங்கல்என்பது எதிர்மறையேவவ்வனை
முற்று. அல் எதிர்மறையிடைநிலை.

40. துயிலிடங்காட்டல்.

தூது - கோடாங்கல். சோகம் - துயரம்.

இ - ன். மேகமே! சிறிதுஞ் சனங்களில்லாததாகி, நித்திரைக்கியைந்த
தாகி கோடாங்கற்சோயுண்கின்ற புறக்களிடுக்கப்படுகின்ற ஒப்பற்ற
மாடச்சுவரின்மேல் நீ துயின்ற அந்த இராக்காலத்தைக்கழித்து வருகின்ற
புலரிக்காலத்திலே அங்கேநித்திரைவிட்டுடலுகுதி. மின்னல்தந்த துயரும்
நீரும். ஏ - று.

சனங்களின் ஆரவாரம் நீத்திரையைக் குழப்பமாக்கித் சனங்களில்தாஜி உயர்ந்து, குதப்பலின்றி சித்திரையிய சந்திரமர உதிரை என்பதுபோதா சந்திரமர சனங்கள் போய்வந்திந்த, சித்திரையிய சந்திரமர துணையுமுண்டு உயர்ந்து, தூதன் பருகாளுதை தாளிடலெனயங் கூறிலுன், உன்னவ சந்திரமர என்நறு, மீனஞ்சிய மனைக்கோடு அடிக்கடி கூட சன உண்டானபோதுகை. துஞ்சி அந்தி சந்திரமர எனவினமுடிக்க, சந்திரமர என்பதில் சந்திரமர பெயரெச்சு சோகம் என்னும் செய்ப்புகிப்பாருட் பெயர்கொண்டது.

41. விடியற்காலத்தில் வீட்டுக்குவரும் நாயகர்.

நவர் - நாயகர், கண்டகரமாதர் - பாத்தையர்விடுசென்று விடியற்காலத்தில் வரும் நாயகரையுடைய பெயர்வர், அப்யம - தாமரை, சீறுதல் - கோபித்தல்.

இ - ன். வீட்டிற்குவருகின்ற நாயகர் என்றதை மாதரது கட்புனலை சிந்தித்த விடியற்காலத்திலே, சூரியன் மேற்குத்திக்குச் சென்று தாமரைமலரிய பெண்ணிடத்திற் கொண்டு உன்மலர் மீனவும் கிழக்குத் திசையை யடைந்து அன்மலர்ப் பெண்ணின்சூழல்கள் பலரியாகிய வேர்வை மலர் தடைக்கும்படி தன்மனைமலரிய கையே விட்டுவன். அப்போது நீ துடைசென்று மறைக்காதே. கோபிப்பான், எ - று.

பாத்தையர் வீட்டில் இராப்பொழுதைக் கழித்தவிட்டுப் புலரியில் வந்த சமது கிலவியருடைய கண்ணீரையுள் வேர்வைமலர்து துடைத்து அவருடைய சிக்குள் விடியற்காலத்திலே, சூரியஞ்சிய நாயகனும், மேற்றிசையிற் போன்ற மீனவும் கீழ்த்திசை யடைத்து தன்மனைமலரிய தாமரைமலரின் பலரியாகிய வேர்வைமலர்து துடைக்கக் கரங்கள் வீட்டு, நீ மறைக்காதே. மறைத்தாற் கோபிப்பான் என்பது வருத்தது. மறைக்கலை - எதிர்மறை முன்னிலை எனவல்லினைமுற்று. அவயவ உருவகம்.

42. கெம்பீரையாறு.

நின்மலம் - அழுத்தின்மை, மயல் - மயக்கம், மதி - அறிவு, மாட்டுதல் - பொருத்துதல்.

இ - ன். மேகமே! பரிசுத்தமான நீர் கெருங்கிய கெம்பீரை என்னும் பெயரையுடைய யாறுபின் மயங்கியதை நினைத்து உன்மன காணினாலும், மூன் உன்னுடையாரிய கீழலைப் பற்றித் தன்னுள்ளே இழுத்துப் பின்னே மலர்ச்சு மயல்களென்று கொல்லும் கண்ணைக் காண்பித்துப் பெரிய மயக்கத்திலே உன்னுடைய அறிவை மாட்டும், ஆகையால் நீ அககே நில்லாமல் நடுக. எ - று.

நின்மலம் என்னும் வடமொழி நின்மலமென்றாயிற்று. வெசியர் முன் கட்டையில் நின்று போவாரைக் கையிற்பிடித்து இழுத்துக் கண்களைக்காட்டி.

ஆசையிலே மாட்டுகிலே தீயிலே கசியிலே ஆரோயிக்கலால் இது சமசூயிப்பு
என்னுமணி. நதி இழுத்து காட்டி மாட்டும் எனமுடிக்க. சூடுவை - முன்
னிலே ஏவல் வினேமுற்று.

43. தேவகிரி.

தாண்டெல் - கடத்தல். ரொய்து - மென்மையானது. அகலம் - அத்தி
மரம். துணை - வழித்துணை.

இ - ன். நுண்ணிய மணலையுடைய அவ்வாற்றைக் கடந்து உன்னு
டைய மழையினாலே மென்மைப்பட்டதாய் இளகுசின்ற மண்மணக்கவும்,
அத்தி மரங்கள் பழுக்கவும் வருகின்ற குளிர்காற்றானது தன்னிடத்தே
நிறைந்த வாசனையோடும் மெல்லவாக வீசி (உனக்கு) மிக்கவழித்துணையாம்.
(ஆகையால்) ஆறுமுகப் பெருமானது தேவகிரியின் வழியாகச்செல்லுதி.
எ - று.

தாண்டிச் சார் எனவும், நாதப் பழுக்க வருவ் குளிர்காற்று எனவும்
கூட்டிமுடிக்க.

44. பூமழைபெய்தபிடேசமும் பூசையுஞ் செய்தல்.

தோம் - குற்றம். கிரை - இனம். காம + அரி = காமாரி. மன்மதனுக்
குப் பகைவன் = சிவன், மணம் - வாசனை.

இ - ன். மேகமே! குற்றம்பொருந்திய அசாவினத்தை பழிக்கும்படி
சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய ருமாரக்கடவன் பெரிய
தேவகிரியின்மேல் நிறைந்த அருளோடிருப்பர். (அவருக்கு நீ) சங்கையை
யடைந்து, படிந்து மணக்கையுடைய புஷ்பமழையைச்சொரிபவானாகி
அபிஷேகத்தையும் பூசனையையும் செய்குதி. எ - று.

கிரைய வந்தவர் இருப்பர் எனவும், சார்ந்து ஆகிப் புரி எனவும் முடிக்க.

45. சந்திதிமாயூரத்துக்கும் மஞ்சனமாட்டல்.

சேய் - புதல்வன். பவானி - உமை. மாயூரம் - மயில். நீட்டல்
வீகாரம்.

இ - ன். கரிய மேகமே! எமதுகுமாரன் ஊருலதென்று உதிர்ந்த சிற
குசனாக் கண்டசென்று பாக்கின்ற காதிலணியும் அணியாகக் கொள்ளும்
பொருட்டு ஏற்று மகிழுகின்ற புகழைப்பொருந்தி. நீ செல்லுப்போது
உன்னைக்கண்டு நடனத்தையாடிக்கொண்டு அவ்வீடத்தே நிற்கின்ற ஒப்பற்ற
மயூரவாகனத்துக்கும் மஞ்சன மாட்டிது. எ - று.

அமர்ந்து ஆடி நிற்குர் மயூரவூர்தி என இயைக்க. காதிலணிதற் சென்று
மரம். மேகத்தைக் கண்டபொழுதே களிப்பால் மயில்கள் நடடித்த வியல்பாத
வின் நீ யூரும்போது நடமாடிநிற்கும் என்றார். ஊர்தி - ஊரப்படுவது.

பெயர்ப்பெயர்ப்பெயர். ஆட்டுதி - முன்னிலை எவன்முற்று. ஆட்டு - பகுதி. இ - வகுதி. தகரம் எழுத்துப்பெறு.

45. விண்பாபும் விஞ்சையர் மகளிர்.

மாப்பால் - இளகீப் பண்ணழிதல். சஞ்சரம் - அசைவு.

இ - ன். கோவேலீ மதூர்த்துக்குத் திருமஞ்சன மாட்டியபின்பு அங்கே விணவாசிக்க வருகின்ற வித்தியாதப்பெண்களது அவ்வீண்களிலுள்ள தரம்புடன் உனது துளிவீழின் பண்ணழியும் என்று அஞ்சி அங்கே பெய்யாது விட்டுச் சிறிதிடம் போயபின்பு அங்கேவருகின்ற அசைவுபொருந்திய திரையையுடைய சர்மவதி நதிபையடைகுதி. எ - று.

47. சருமவதிநதி.

கோமேதம் - பசக்களைப் பலிகொடுத்துச் செய்யும் யாகம். பராக்கு - வேறுகோக்கம்.

இ - ன். இரந்திதேவன் என்பான் கோமேதயாகஞ் செய்து சுவீர்த்து வைத்த தோல்சுளிவிருந்தும், ஒரு நதியாகிப்பெருகிவந்த தொடர்ச்சியினாலே பூமியிலுள்ளோர் சருமவதி என்றுசொல்லுவர். அது வரும்போது நீ வேறு கோக்கம்நிச்சிந்த உபசாரங்களைச் செய்குதி. எ - று.

இரந்திதேவன் - சூரியவம்மிசத்தோரரசன். சர்மம் - தோல். தோலி லிருந்து வருதலாற் சர்மவதி என்றாயிற்று. உபசாரம் - நீர் சொரிதன் றுடலிய மரியாதை.

48. சருமவதிநதியிற் றண்ணீர் குடிக்க விறங்குதல்.

வசுதேவர் பாலகன் - சிருஷ்ணன். வசை - குற்றம்.

இ - ன். சிருஷ்ணனைப்போல மேளி சருமைகொண்ட மேகமே! அந் தநியிலே பசிதீர உண்ணுபடி நீ இறங்க (அப்பெழுது நீ இறங்கப்பெற்ற) அந்த வெள்ளிய நதியை முறுக்கிய ஒரு தூவினிடைத்தே நீலமணியை யிடை யில் வைத்துச்செய்த புகழ்பெறும் முத்துவடமோ என்று தேவர்கள் கோக்கு வார்கள். எ - று.

நீலம் இடையில் வைத்த எனவே இருபக்கமும் முத்துக்கள் கோக்கப் பெற்றது என்பது பெறப்படும. இசைநல் இசை என விசுதிக்கெட்டு முத்தனிலை மாத்திரையாய் நின்ற தொழிற் பெயர். இறங்க கோக்குவர் என முடிக்க. வசைநீரும் எனவே புகழ்பெறும் என்பது பெற்றும்.

49. தசுபுரமகளிர்.

தாண்டிதல் - கடத்தல். விடுத்தல் - செலுத்தல்.

இ - ன். மேகமே! சருமவதி நதிபைக்கடப்பாயேல், அந்தத்தசுபுரத்தி லிருந்து வருகின்ற மகளிர்கள் அசைந்த குருத்தம் பூக்களிலிருந்து உழவு

இன்ற வண்டுகளுக்கெதிராகத் திணைமுறைகளைப் பொருட்கின்ற கீழ்ப்பாற் றவரையளித்தது வண்டுகள் சேர்க்குதலாகும். சேர்க்குதலாகும் திணைமுறைகளை வாய். வ - டி.

தாண்டிலையம் - எவ்விதவினையெச்சம். அது சேர்க்குதலாகும் திணை முறைகளை முகப்பும்.

50. குருகேத்திரம்.

மாரி - மலை. செருக்களம் - பேரர்க்களம். தரும + ஆலயம் = தரு மாலயம்.

இ - ன். கரியமேகமே! பின்பிரமாவருந்தமென்று சொல்லும் தழ கியகாட்டின் கண்ணேபோய் அருச்சுனன் உன்னுடைய கூட்டமானமறை பேரல சிரமழைகள் விழச் சரமழைகளைச் செரிந்த போர்க்களமாயி தரு மத்துக்கிடமான குருகேத்திரத்தைப் பார்க்குதி எ - று.

பிரமாவருத்தம் சரஸ்வதி திருக்கத்துவதி என்னும் யாறுகளுக்கு நடுவே புள்ளதேசம்.

51. சரஸ்வதிகதி.

தேண்டி - தேடி.

இ - ன். மேகமே! பாண்டவரிடத்தில் நூற்றுக்கணக்கில் வைத்து கீட் டித்த பழமையான சுப்புக்காரணமாக மேகம் போன்ற சரஸ்வதி கதித் தீர்த்தயாத்திரையை விருத்தி செய்து சரஸ்வதி மூலம் கதிபோன்றும் பெயரையுடைய பெண்ணின்மூலம் கதிபோன்றும் சரஸ்வதி தீர்த்தயாத்திரைப் பலதேவரானவர் தேடியடைந்த சரஸ்வதியென்னு மாற்றையும் செருதி. எ - று.

வேண்டி தேண்டி அடைந்த சரஸ்வதி எனமுடிக்க. தேண்டி - ணைம் விரித்தல் விசாரம் உம்மை - னச்சம். சிறப்பு வாய். பழகண்பு - சொல்லி யமை மறுக்க மாட்டாதகண்பு. தம்மைப் படைத்தணையாக பாண்டவர் நூற் றுவரென்னும்ருபக்கத்தாருள் அவர் கேட்டாலும் மறுக்கமுடியாது; மறுத்து ஒருபக்கத்தாருக்காகச் சென்றால் மற்றைப்பக்கத்தார் கோபிப்பார். ஆதலால் எவரேனும் கேட்கமுன் நான் தீர்த்தயாத்திரைசெல்வேன் என்று சாட்டுகின்றதுச் சென்றவன் என்பார் வேண்டலன் வேண்டி என் றார்.

52. சரஸ்வதிகதி மகத்துவம்.

தென் - படை. வாரமெய் மகாமெய் கோக்கித்திரிந்தது. தலப்படை - தலப்பை வாடிசொகச் செய்தபடை.

இ - ன். கரியவெரியமேகமே! பழையபடைந்து கொல்கின்ற அலப் புடைபையுடையவானென்று சொல்லப்படுகின்ற அத்தப்பலதேவனுக்கு.

புதுநாட்டி நூதலுமகிவியாக் கொலைசெய்த பாசுக்கையழிந்துவிட்ட பங்கம்
 மொழிபெய்தியேயிட்டு வந்த சீயுழுழுது. உனதுமேலிப்பாசு நகரத்தி
 லுந் திரை மீது - பாசு - எ - று.

பாசுக்கையழித்து பாசுக்கையழித்து முதுகெழுந்து பதறிட்டு மேலு
 மொழிபெய்தியேயிட்டு வந்த சீயுழுழுது உனதுமேலிப்பாசு நகரத்தி
 யிழைத்துடைப்பான் என்பான். சொன்மேலு என்று கூறினான். துன்பிற்
 புதுநாட்டி நூதலுமகிவியாக் கொலைசெய்த பாசுக்கையழிந்துவிட்ட பங்கம்
 மொழிபெய்தியேயிட்டு வந்த சீயுழுழுது. உனதுமேலிப்பாசு நகரத்தி
 லுந் திரை மீது - பாசு - எ - று.

53. கங்காநதி.

குமாரி - புரவல் இவர்கள் எறுசல் சோ + ஆகுலம் சோகாநுலம்
 மொழிபெய்தியேயிட்டு வந்த சீயுழுழுது. உனதுமேலிப்பாசு நகரத்தி
 லுந் திரை மீது - பாசு - எ - று.

இ - ன். மேலேயே பாசுக்கையழித்து, கல்லமந்தாகினிஎன்று, காணல்
 என்றும். சொல்லப்படுகின்ற உமைபோல இமயமலைக்குப் புதல்நியா
 யினளும் நரசுமடைந்து துக்கமாதிய துன்பத்தைக்கொண்ட காரர்
 கருக்கு கவர்ச்சம் போதற்கு ஏணியாயுள்ளதும் ஆகா தேவைகளை ஆகா!
 உனக்கு எதிரே பெருகுவரும் அகனையுங்காண்பாய். எ - று.

பாகிபதி - பகிரகருந் சொண்டொப்பட்டது மந்தாகினி - மந்தாய்
 மொழிபெய்தியேயிட்டு வந்த சீயுழுழுது உனதுமேலிப்பாசு நகரத்தி
 லுந் திரை மீது - பாசு - எ - று.

காண்குதி - முன்னிலை எவல்லினைமுற்று. காண் - பகுதி இ - மீகுதி.
 மொழிபெய்தியேயிட்டு வந்த சீயுழுழுது. உனதுமேலிப்பாசு நகரத்தி
 லுந் திரை மீது - பாசு - எ - று.

54. கங்கையிற் பிரயாகையின்றி யமுஞ்சங்கமங்காட்டல்.

பங்கம் - குற்றம், அழுக்கு. சோபை - பிரபை

இ - ன். கரியமேமே! சீகுற்றமில்லாத பனிக்குபோல வெண்ணிலம்
 பொருத்திய நீரையுண்ண நீ சென்றுபடியும்போது, அக்கங்கையும் நற்பாகத்
 தில் உன்சரிய நீழலைக் கவர்ந்து பிரயாகைகறிபோல யமுஞ்சங்கமத்தா
 லுண்டான பிரகாசத்தையடையும்.

கங்கையும் யமுனையும் கலக்குமிடமாகிய பிரயாகையிலே எப்படி இரு
 சிதங்கடிய ஒரு பிரபைதோன்றுமோ அதுபோல நீயும்ஒன்று படியு
 போது இருசிதங்கடிய ஒரு பிரபை தோன்றுமென்பான் இங்கனம்,
 கூறினான்.

சுசம் - சலக்குட்டம். யமுனா - எழுநூள்முடித்து. ஆயுதம் யாதுசின்றது.

55. இமயமலைக் கொடிமுடிப்புகள்.

கத்தூரி - மானியுண்டாகும் வாசனையான ஒருசெய்தும். சலக்குட்டம் - சலக்குட்டம். கண்ணுள்ளுரிடப்பெயர்.

இ - ன். சலக்குட்டம் மேகலே! அக்கங்கையின் கண்ணை சுத்தமான பரிமாணம் சலக்குட்டம். கத்தூரியை சுத்தம மானினைகளின் வரிசைக்குத் தக்கவையையும் சலக்குட்டம் கண்ணுமிடத்தையும் கண்டு இமயமலையின் உச்சியாய் படுக்கையைடைத்து நித்தவைக்காண்டு சிபிது இளைப்பாறுவாய். - - -

பத்தியின் மூடும் என்னும்வீசேடணம் மலையைவீசேடியாத இடத்தை வீசேடித்துநின்றது. இமம் - பனி. பனிவரிசையாக மூடிய அசலம் இமயமலையென்பது கருத்து. எய்திஎன்பது இகாவீற்றுச் செய்தென்றும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். ஆறுதி - முன்னிலை ஏவல்வினையென்று. கண்டு எய்தி நித்தவைக்காண்டு ஆறுதினை முடிக்க.

56. கன்றிமறவாது ஆடுக்கலின் நெருப்பவித்தல்.

இ - ன். நல்லமேகலே! மிக்க திறமையுடைய காற்றின் கதியானது தேவதாருக்களை அசைக்க அசைக்க ஒன்றோடொன்று உரோஞ்சுகலால் உண்டான நெருப்பு சஞ்சரிக்கின்ற கவரிமாண்களின் மெல்லிய ஒப்பில்லாத வாகுகளிற் பற்றி மலையின்மேலும் பற்றிவிடுமானால் அமலை உணக்குப் படுக்கை உதவிய நன்றியைமறவாமல் நீரைச்சொரித்து அங்கெருப்பைத் தணிக்குதி - - -

மேலேயிருந்து பற்றிக்கீழேவருதவின், காலிப்பற்றிக்குன்றிலும் பற்றி விடின் என்றான். நம்பரும். "கொடிபைப்பற்றி விதானங்கொரிக்கத்தான் கொடிபைநனைத்தமுவி செஞ்சுவர் - முடியைச்சுற்றி முடிமுருக்கற்றால் - அடியமனைபோறல் +டுக்கனல்." என்று கூறுவர்.

மறக்கலை - முன்னிலை ஏவல் எதிர்மறைத்தெரிநிலை வினையென்று எச்சம் பொருட்டாய்நின்றது. விடில்ஆற்றுதி ஏன்றும், பொழிந்து ஆற்றுதிஎன்றும் தனித்தனிமுடிக்க.

57. கன்மழையும் எண்காற்பறவையும்

இமய + அசலம் = இமயாசலம். இமயமலை. எண்காற்பறவை - சரபம்.

இ - ன் - மேகலே! விண்ணிற்காணுப்படி அக்க இமயமலைக்கு மேலே விழாந்து கண்ணாறு காணுக்குக் கூடாததன்மையோடு பறந்து உயர்ந்து வருகின்ற எண்காற்புள் (ஒருவருள்) எகிர்த்தமுடியாக நின்றன எகிர்த்த மேன்றால் முழங்கி ஆகன்கண்ணாறு கால்சூடிய சிறுபாடி கன்மழையைப் பெய்குதி. - - -

... .. க்க. எதிராக - செய்ப்பாட்டுவீண. எதிராக
... .. லாய்ப்பாட்டு எதிராகலண்கம்பக. த
... .. பிரவீணகொண்டி மூலத்தது கித்த - செய
... .. காரியப்பொகுட்க.

58. இமயமலையின் திருவடிபரிபாட்டு.

புலகம்பன் - சின். ஆர். குஞ்சி. உபத்தந்கண் கத்தற. அமுத்தமு
புலகம்பன் - இன்பம்

இ - ன் - அல்லைமேமே! பொன்மயமமைந்த இமயமலையின் புருகின்ற
... .. பதித்த பாத்தகவுட்டையுந் தரி
... .. யேகியர்
... .. யாவர்? (எவருக்கொழுவர்.) அத்தகைமை
... .. இன்பத்தைத்தரும் எ - று.

மேமே! நீ இமயம் புருத்திநாளிற் பாத்தமுகண்டடைதி. அதனை
... .. யேகியருக் கொழுவர். எவருக் கொழுவர். அத்தகைமையையுடைய அது நீ
... .. கருத்து. சிறப்புமை
... .. யாருென்னும் விஞாப்பெயர் ஈண்டு இன்யைகுறித்த
... .. து.

59. திருவடிக்குச் சங்கீதமத்தள சேவை.

இ - ன். தூதுவெல்லுதற்கினிய மேகமே! இமயமலையின் புலகம்பிய
... .. யின்
... .. ன்
... .. யின்
... .. யின்
... .. யின்

அடி - அடிச்சவடு. ஆகுபெயர். முழங்கு - ஆய்விக்குகின்றிய முன்
... .. முற்று.

60. கிரவுஞ்சப்பூமை.

இ - ன் சீரைநரித்தமேமே! இமாலயபொன்னு. பழைய பாட்டு
... .. க
... .. க
... .. க

ஆவாய - இடம். துணைத்து - செய்ப்பாட்டுவீண. துணைத்து ஏகம்
... ..

"KALAA POOSHAM"
K.S. SIVAGANANATHAN
RETIRED VICE PRINCIPAL
ADIVAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

61. திருக்கைலாசம்.

இ - ள். மேகமே! உந்தக்கிரவுஞ்சு மலைத்துவாழ்க்கைக்காடந்தியின்
 ஓயாமதென்றுபார்க்கு இருபது நீலமலைகீழுள்ளனென்னும் உலகநிலின்
 உலகா ஒரு வெண்மலைபுற்கதென்றுந் தொப்பெறு திவன் திவனான
 திவன்மலை சந்துளூவான, மடமையுடைய பெரு பெருநிலின்
 ததல தலகாராஞ்செய்து பெறுநற்குக் கண்ணாடிபோல உயர்க்துள்ள,
 தயிலமலைமையும பார்க்குதி. எ - று.

இராவணன் கயிலாசமலையைத் தூக்கியபொழுது உன் பொருத்தக்
 கையால் பிளந்து வெரிந்தனவாதலின் அண்டியசந்தள என்று உபரிந்து
 பிளந்து வெண்ணதமுடையதாதலின், ஆடியினென்றும், இராவணன் தன
 புயங்கியசண்டு தூக்கியபொழுது கயிலாசம மேலேதோன்ற தவன் தோள்
 சன் கீழே இருபதுமலைகன்பாலத் தோன்றியவாதலின், இருபான்றின
 மலைகீழின வெண்மலைமேலெனச்செப்ப என்றுங் கூறப்பட்டன. (கண்ணி
 சந்த - உண்ட இளைப்பு என்பதுபோலக் காரியப்பொருட்டாய் கின்றது.
 பெப்ப என்பதின் அடிமத்தொக்கது. கண்மலையடி - கண்ணுக்கு ஒளிமலி
 க்த ஆடி.

62. அப்போது ஓர் ஐயக்காட்சி.

காந்தி - ஒளி. சையோசம் - கூட்டம்.

இ - ள். சுருமையாகிய யிக்க ஒளியையுடையமேகமே! வெண்ணையா
 கியகயிலைமலையின் கண் கின்மெய்யானது ஏறுமபொழுது (அக்காந்தி) ப
 பவதேவனுடைய வெண்ணிறமான சீர்த்தின்மேல் ஒப்பணியிசையணனி
 போலக் கிறந்துள்ள நீலாம்பரஞ் சீர்த்தகூட்டமே என்று தவழிக் திருப்
 பவர்களுக்குச் சந்தேகமு முண்டாம். எ - று.

மேகமே! வெண்ணிறமான கயிலைமலையின்மேல் சுருநிறமானகின்மேனி
 தறுப்போது, வெண்ணிறமேற் சுருநிறம் பொருத்திநின்றவகுக் கோற்றம், பல
 ததனுடைய வெண்ணிறமேனியிலே நீலாம்பரம் பொருந்திய தோற்றம்
 பாவி நுக்குமென்பதுருத்து, உம்மை - சிறப்பு. சேர் சையோசம் - இடந்த
 சுவலினைத்தொகை. இதுநிறம்பற்றிவந்த உவமம்.

63. உருமாறிமலைக்கேறுப்படியின் வடிவாடுகனல்.

கக்கணம் - சாப்பு, பலனி - உலா. படி - உலயித்தீதேறுவது.

இ - ள். சுருமநிறைந்த பெரியமுதிர்வு! நெய்ப்பூசிய கூத்தலையுடைய
 கிய உமாயே, வியஞ்சுமென்று சிவபிரான் (தன்சையிலணிந்த) சரப்பக்க
 ண்கை: நீக்கிக் கைகோத்துச் செல்கின்ற உலாவுக்கால் ஆவநாறு
 ண்ணே சென்று பெய்யாமல் நீரைஉள்ளே அடக்கி வைத்துவடிவாய்ப்படிவாகி
 ிருக்குதி. எ - று.

64. இயந்திரதாரைவீடு.

மகனம் - நன்மை. துக்கம் - உயர்ச்சி. கிருகம் - வீடு.

இ - ன். சூரியமேகமே! நன்மையைத்தரும் உயர்ந்த கயிலையமலை லிருக்கின்ற தெய்வப்பெண்கள் காப்பின்றுதியின் தாக்கினால் உடைத்த அங்கே உன்னை இயந்திரதாரைவீட்டைப் போலக்கொண்டு அடைத்து வைப்பார்கள். ஆகையால், அங்கே நீரைப்பெய்யவிரும்பியையாயின் அரஞ்சம்படி முழக்கத்தைச் செய்குதி. ஏ - று.

எதிர்மறை உம்மை தொக்குகின்றது. உடைத்து அடைத்துவைப்பா என இயைக்க. இயந்திரதாரைக்கிருகம் இயந்திரத்தாற் செய்யப்பட்டதா தாரைகளைச் சொரியும் வீடு. தாரை - மழையொழுக்கு.

65. மானசவாலி.

இ - ன். பொற்றாமரை மலருகின்ற மானசவாலியிலுள்ள நீரைக்குடித்து அங்கே நீர்குடித்துவந்து ஏறுகின்ற வெள்ளையானையின் முகத்திலே உயர்ந், படாமாதி, நல்வதருவாய் விளங்கிய கற்பகத்தின் சிறந்த தளிர்களை மிகஅசைத்து முழுவிருப்போடு புனல் விளையாட்டையுஞ் செய்குதி. ஏ - று.

குடித்து ஆய் அசைத்து முற்றவை என இயைக்க. படாம் - முகத்தை மறைக்க இடம் ஊஸ்நிரம்.

66. அப்பாலனகையெனல்.

வேண்டதல் - விரும்புதல். "வேண்டதல்வேண்டாமையிலான்." என்புழிப்போல. பாண்டிநீறம் - வெண்ணிறம். தாண்டதல் - கடத்தல். மிகை அதிகம்.

இ - ன். விரும்பியவடிவைப் பூமியிலேகொள்ளுகின்ற வலியைப்பெற்ற, விண்ணிற்சரிக்கும் மேகமே! உயர்ந்து நிமிர்ந்த கயிலைமலையின்மேற் பெருகின்ற ஆகாயகங்கை தான் வெண்ணிறத் துகில்போல் விளங்கும். அளகை கர்க்குச் செல்லுகின்றவழியும் இதுவே யறிந்துகொள். இனியாள்சொல்த தல் மிகையாகும். (வேண்டியதன்றும்). ஏ - று.

படி என்பதற்கு விரும்பியபடி எனக்கொள்ளினு மமையும். ஆகும் என னும் பெயரெச்சம் அளகை என்னும் செயப்படுபொருட் பெயர் கொண்டத உம்மை தெரிவிலை. தான் - தேற்றப்பொருளில் அந்ததோ ரிடைச்சொல்

உத்தரமேகம்.

3. அளகாபுரத்துமேல்வீடும்மழைத்துளியும்.

புனைதல் - குடுதல். எழுநிலைமாடம் - ஒன்றின் மேலொன்றாகச் செய்யப்பட்ட எழுநிலக்களையுடையமாடம், எழுமெத்தைவீடு என்பது வழக்கு. "எழுநிலைமாடம் கால்சாய்ந்துக்கு" என்றார் பிறரும்.

இ - ன். ஒப்பனைமிக்க மேகமே! பூமியிலே ஒருபெண் உயர்ந்த வெண்மையான முத்துமாலையை அழகு தன்மேல் அதிகரித்த கூந்தலிலே அணிந்திருக்கும் தன்மைபோல, ஆகாயத்தின்கண் உயர்ந்த எழுநிலைமாடத்தின் மேல் அளகாபுரமானது குளிர்ச்சி பொருந்தியதும் இனமாகிய மேகங்கள் பெய்கின்ற துளிகளைத்தாங்கி நிற்கும். எ - று.

பெண் எழுநிலை மாடத்துக்கும், கூந்தல் மேகத்துக்கும், முத்தமலை மேகம் பெய்யும் துளிகளுக்கு முவமையென்க. நும் என்பது உயர்வுபற்றிய பன்மை.

பெய்துளி - வினைத்தொகை. பண் - பண்ணுதலுமாம்.

2. அளகைக்கும் முகிற்றுகூடுசிலேடை.

உபலம் - கல். சூலம் - மானிகை. உபரிசை - மேல்வீடு. வாஞ்சித்தல் - ஆசைகொள்ளுதல்.

இ - ன். மேகமே! பெண்களிருக்கும் இயல்பினோடும் இந்திரவீற் போன்ற சிறந்த சித்திரவடிவுகளையும், அச்சம் பொருந்திய முரசங்களின் முழக்கையும், உனது நீரின் நன்மை விளங்குகின்ற பளிக்குக்கல்லும் பொன்னுமாகிய இவற்றால் செய்தல் பொருந்திய மானிகைகளையும் மேல்வீடுகள் வாழ்தலையும் பொருந்தி நின்று, மேன்மை பொருந்திய அளகாபுரியும் உன்னோடு உவமையாதற்கு ஆசைப்படும். எ - று.

இனி, மேகத்திற்கியையப் பொருள்கொள்புக்கால் மின்னல்கள் பொருந்திய நிலையோடு இந்திர வில்லின் சிறந்தவடிவும் அச்சம்நிறைந்த முரசம்போன்ற முழக்கமும் நீரின் நன்மையும் மேல் வீட்டில் வசித்தலையும் எனப்பொருள் கொள்க. அளகையும் என்பதில் உம்மைசிறப்பு. ஏனைய எண்.

3. அறுவகைப்பருவமும் அப்பொழுதேகாண்டல்.

சோமன் - குபேரன். சிமந்தரேகை - உச்சிவகிர்.

இ - ன். அழகியமேகமே! குபேரனுடைய அளகாபுரத்திலுள்ள மேல்வீடுகளிற் சூழ்த்திருக்கின்ற பெண்கள் தம் சிமந்தரேகையிலே சூட்டிய கடம்பின் செழிமலர்கள் உனக்குரிய காமஞ்சிறப்பவருகின்ற கார்காலத்தைக் காட்ட, கைகளினிடத்தே பொருந்திய அழகைத்தருகின்ற செந்தாமரை மலர்கள் கூடிக் காலத்தைக் காட்டும். எ - று.

நின் கார் என இயைக்க. காட்டும் என்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச் சொல். கார் - ஆவணி, புரட்டாதி. கூதிர் - ஐப்பசி, கார் திகை.

4. இதுவுமது.

துணர் - பூங்கொத்து. சுருள் - மயிர்ச்சுருள். வசந்தம் - இளவேனில். பிற்கோடை - முதுவேனில்.

இ - ள் மேகமே! செறிந்த கூந்தலிலணிந்த சூருந்தமலர்சன் முன்பனிக்காலத்தையும், வெள்ளிலோத்திரத்தின் அழகிய பூங்கொத்துக்கள் முகத்தைப் பொருத்திப் பின்பனிக்காலத்தையும், சிறந்தமயிர்ச் சுருளிலணிந்த குவாம்பூ இளவேனிற்காலத்தையும், நிமிர்ந்த செவியிலணிந்த வாகைப்பூ முதுவேனிர்காலத்தையும் காட்டும். இங்ஙனம் ஒரு பருவத்திலே ஆறு பருவங்களுந் நோன்றுதலைப் பார்த்துதி. எ - று.

குழல் சுருள் என்பவைகளை மயிர்முடியின் வகையாகக்கொள்ளினுமமையும். கடம்பமலரும், தாமரைமலரும் சூருந்தமலரும் வெள்ளிலோத்திரமலரும் குரவமலரும் வாகைமலரும் முறையே கார்முதலிய பருவங்களாறிலும் மலர்வன; அவைகள் பெண்களால் அணியப்பட்டுப் பருவமொன்றிலேயே காணப்படுதலின், பருவங்களாறங் கொருபருவத்தினிற் பார் என்றான். முன்பனி - மார்ச்சி, தை. பின்பனி - மாசி, பங்குனி. இளவேனில் - சித்திரை, வைகாசி. முதுவேனில் - ஆனி, ஆடி.

சேருபு என்பது செய்யு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம். நிமிர்செவி வினைத்தொகை.

5. அளகைநிலாமுற்றம்.

சந்தரம் - மேகம். சந்தரம் - அழகு. சந்திரசாலை - நிலாமுற்றம்.

இ - ள். மேகமே! நின் முழக்குப்போல முழவு ஒலிக்கவும், மிகு அழகான பெண்கள் தம்மருகிற்றொடர்ந்து வரவும், அவ்வுரிவுள்ள இயக்கர்கள் நிலாமுற்றங்களிலேறி அந்தக்கற்பகதருவிற் றோன்றுகின்ற சுவையான நறவை (சள்ளை) ஏற்று உண்பார்கள் எ - று.

சுறங்கச் சாரத் தாவி ஏற்று உண்பாரெனமுடிக்க. சுறங்க வர என்பன செயவெனெச்சங்கள்.

6. தைசிகக்கிரீடை.

மந்தாகினி - தேவகங்கை. மந்தாரம் - ஐந்தருவிலொன்று. சந்தாபம் - மிகு வெப்பம்.

இ - ள். மேகமே! சுறையிற்பொருந்திய சூளிரானகாற்றுப் பக்கத்தே வந்துவிசு, மந்தாரநிழலிலே யிருந்து மமது மிர்க் வெப்பம் நீங்கிய பெண்கள் விரி, கூட்டமான ஒளிப்பொருந்திய மணிளைப் பொன்மணலுள்ளே புகச் செய்து ஒளித்தும், அம்மணிளைத் தமது அழகிய கை முட்டிகளிற் கொண்டும் மிகவும் தைசிகவிளையாட்டை ஆடுவர். எ - று.

தைசிகமாவது:—மணிகளை மணலிலொளித்தும் கையிற் சொண்டும் ல்ளையாடும் ல்ளையாட்டு. இடனைக் கீச்சுமாச்சுத்தம்பளம் என்பர். கட்டுட்டி-கைப்பொத்து. அசைப்ப நீக்கிய மாதர் என இயைக்க.

7. ஏழெக்குமாளிகை.

விமானம் - கோயில். ஆலிகம் - சித்திரம். அபராதம் - குற்றம். ஆசங்கை - ஐயப்பாடு. சாலகம் - பலகணிவாயில்.

இ - ள். மேலான இடம்பொருந்திய அளகையிலுள்ள கோயிலின் மேளிலத்தினுள்ளே காற்றுக் கொண்டுவந்து வைத்த உன்னைப்போன்ற சில கருமேகங்கள், சித்திரங்களின் மேலே துளிகளைவீழ்ந்திய குற்றத்தின் கண்ணே (அங்குள்ளார் தண்டிப்பாரோ என்று) சந்தேகமுற்றுச்சாளரத்தின் வழியாக அகிற்புகைவரல் போல (த்தன்னைக்காண்பித்து) வருவனவாகும். எ - று.

தான் - அசை. முகில்கள் ஆசங்கையாய் வரும் எனவும் சாலகமேல் வரும் எனவும் புகைபோலவரும் எனவும் தனித்தனி கூட்டுக. மேகங்கள் தாமே குற்றத்திற்கஞ்சித் தம்மை மேகங்களென்று அங்குள்ளார் உணராத படி. புகையேயாய்வரும் என்பான் இக்கணம் கூறினான்.

8. அர்த்தராத்திரி.

பால்கான் - பாதிநான். கான் - மணம். களைப்பு - இளைப்பு.

இ - ள். மேகமே! அர்த்தயாம இருளில் அளகாபுரியிலே மணம் நிறைந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் நாயகரைச் சேர்ந்த இளஞ்சந்திரன் ஆகாயத்திலே வர நீங்காது சந்திரகாந்தக்கற்கள் நீரைப்பொழிந்து தனிக்கும். எ - று.

சேர்ந்தனைப்பு உண்டஇளைப்பு என்பது பேசலக்காணப் பொருட்டாய் நின்றது. களைப்பதனை ஆற்றிடம் என இயைக்க. அது பகுதிப் பொருள்விகுதி. ஆளுது - எதிர்மறைத்தெரிநிலைவீனையெச்சம்.

9. வைப்பிரசச்சோலை.

சேமநிதி - அழிவில்லாதநிதி (என்றது சங்கநிதிபதமநிதிகளை). தோம்-குற்றம், காமிகள் - தார்த்தர்.

இ - ள். அழிவில்லாத நிதியையுடையவர்களும் தெய்வப்பெண்கள் தம்பக்கத்தே பொருந்தியிருக்கத் தாம் அவரோடுகூட இருக்கின்றமேன்மையுடையவர்களும் என்று சொல்லப்படுகின்ற காமிகளான இயக்கர்கள் நாடோறும் சூபேரனுடைய கீர்த்திகளைக் கவிகளிலே அமைத்துப்பாடிப் பூக்கள் மலருகின்ற வைப்பிரசச்சோலையின்கண் வாழ்வார்கள். அச்சோலையின் கண்ணீரும் போகுதி. எ-று.

மலர்சோலை - வினாத்தொகை. குற்றமற்றவாக்கு என்றது இனிய கண்டசரத்தை. எழுப்பி வாழ்வார் எனமுடிக்க.

10. அனகாபுரவேசையர்.

விடர் - ஊர்த்தநாயகர். தபன் - குரியன்.

இ-ள். கரியமேகமே! இலைத்தொழிலமைந்த ஆபரணங்களை யணிந்த பெண்கள் ஊர்த்தநாயகரைத்தேடி இருளிற்சென்ற களவை முலைகளிலமைந்த சந்தனக்குழம்பும். கூந்தலிலணிந்த மந்தாரமலர்களும். செறிந்தசெவியின் கண்வைத்த பூக்களும் சிதறிக்கிடக்கின்ற வழிகள் ஞாயிறு உதயமலையில் ஏறுகின்றகாலத்தில் (விடியற்காலத்தில்) எவர்க்கும் தெரியக்காட்டும் ஏ-று.

சென்றதை வழிகள் காட்டும் என இயைக்க. பெண்கள் தம் ஊர்த்தநாயகரைத்தேடி இருளிற்சென்ற களவை அவர்சென்றவழியிலே சிதறிக்கிடக்கின்ற சந்தனக்குழம்புகளாலும், பூக்களாலும், உணரலாம் என்பான் சிதறும் வழிகள் காட்டும் என்றான். காட்டுதற்குச் சிதறுதல் ஏதுவாய் நின்றவின் ஏதுவணி. வழிகள் காட்டுமெனக் கருவி கருத்தாவாகக் கூறப்பட்டது.

11. அனகையிலே மன்மதன்போதற்கஞ்சுதல்.

இ-ள். உயர்ந்தமேகமே வடிவத்தோடும் சிவபிரான் குபேரனுடைய கண்பினாலிருப்பாரென்று, அருவத்தை யுடைய ஒப்பற்றமன்மதன் அம்புகளைக் கருப்பம்வில்லிற் பூட்டிக்கொண்டு அங்கேபுருஷர்களை (எய்ய) வருவதில்லை. அப்புருஷர்மனத்தை ஊடுருவும்படி புருவமாகிய ஒப்பற்ற வில்லில் கண்களாகிய அம்புகளைப் பூட்டி மகளிர் துளைக்கின்ற அத்தொழிலொன்றையமையும். (அவன்செயல்வேண்டியதில்லை யென்றபடி). ஏ-று.

ஏ - அசை. என்று என்பது குறிப்பினால் ஏதுவாய் நின்றது. இதுவில்லக் கென்னுமலங்காரம்.

12. கற்பகவிருகும்.

விற்பனம் - ஊதனம்.

இ-ள். மேகமே! அழகுதன்னிடத்தே பொருந்திய அனகாபுரத்தில் வசிக்கின்ற பெண்களுக்குப் பெருமைபொருந்திய பலப்பலவானநிதமமைந்த பட்டுகளையும் பூக்களையும் மதுவாகியபானத்தையும் ஊதனமான ஆபரணங்களையும் செம்பஞ்சுகளையுட்பிறவற்றையும்விரிந்தமலர்களையுடைய கற்பகவிருகும்பொன்றே தானேநின்று கொடுத்தலைக் காண்பாய். ஏ-று.

பூவைவார்க்கு நீட்டுதல்காண் என இயைக்க. விற்பனம் விற்பனமான தொழிலுக்காதலின் ஆகுபெயர். கற்பகம் தானேவிரும்பிய வெவ்வசவற்றையும் கொடுத்தலின் தனிநின்று என்றார்.

13. வீட்டடையாளங்கூறல்.

சிறகு - தெரு=வீதி, கொன் - பெருமை, நீளிட - தூரம்.

இ - ன். மின்னைக்காலுகின்ற கரியமேகமே! இப்பொழுது என்வீட்டிலுள்ள அடையாளத்தையும் கேட்குகதி. (அது) குபேரனுடைய மாளிகையின் அருகே வடதெருவைப்பொருந்தி இந்நிரனுடைய பெரியநகரியமுகையுநகவர்த்து ஒளிபொருந்திய தோரணங்களுடைய கோபுரத்தினால் தூரத்திலேயே காணப்படும் எனறு.

அது ஆர்ந்து கவர்த்து வெளிப்படும் எனமுடிக்க. அது தோன்ற எழுவாய்.

14. மந்தாரவிருகூழம்.

சந்து+ஆரம், ஆரம் - முத்துவடம்.

இ - ன். கரியமேகமே! சந்தனக்குழம்பையும் முத்துவடத்தையும்ணர்ந்த பெரியமுலைகளையுடையவளாகிய என்மனைவியானவள் வீட்டின்முறபக்கத்தே பொருந்த அதன்மதிலுக்கு உள்ளாக ஒப்பற்ற பிள்ளையைப்போல வளர்க்க முறையேவளர்த்து குலையிற்பொருந்திய அழகியபெரியமலர்களைக்கொய்ய வளைந்துகொடுக்கின்ற இனமையான மந்தாரவிருகூழமும் நிற்கும், அதனையும் பார்க்குகதி எ - று.

முந்தார உள்ளாகநிற்கும் எனவும், வளைந்துகொடுக்குந் தாரு எனவும் இயைக்க. மிக அன்பாக வளர்த்தாள் என்பதுதோன்ற தனிமகப்போல் என்றான், நீன்றிடும் என்பதில் இடி பகுதிப்பொருள்வருதி. காண்டி முன்னிலை ஏவல்வினமுற்று.

15. பொற்றாமரைவாவி.

பாரசம் - பூயிலுள்ளோர்; ஆகுபெயர். சோபானம் - படி, தண்டு - நாளம். பிரதாபாதிகம் = பிரதாபாதிகம், வடதூன்முடிபு. பிரதாபர் - ஒளி, அதிகம் - மேன்மை.

இ - ன். நீரையுடையமேகமே! பெரியபூயிலுள்ளாராற் புகழ்ப்படுகின்ற என்வீட்டின்சக்கத்திலே மரத்தமணிகளாலாகிய நல்லபடிகளைப்பொருந்திய வச்சிரநாளங்கள் சூழப்பெற்று ஒளியின்மேன்மையைக்கொண்ட பொற்றாமரைவாவியும் பொருந்தியிருக்கும். அதனை நீ பாள். பார்த்துக்களிப்பைத்தருகின்ற நீரையடைந்து முழுகுகதி. எ - று.

மிகச்சிறப்புடையவீடென்பதுதோன்றப் பாரசம்புகழ் வீடென்றான். கூடுதிமுற்றெச்சம், சூழ்ந்து கொள் தாமரை என இயைக்க, மேன்ச்சார்த்திருக்கும் எனமுடிக்க. உம்மை சிறப்பு. கூடுதி ஆடுதி என்பன முன்னிலையேவல்வினைமுற்றுக்கள்.

16. அண்ணப்பறவைகள்.

பானம் - குடிப்பது. மேவல்லது ஆன சலம் எனப்பிரிக்க.

இ - ன். சரியமேகமே குடிக்கப்படுகின்றதாய நீரைத்தரும் அப்பொய் கையிலே துயில்கின்ற அன்னங்கள், பொருந்திய நீரைத்தருகின்ற நீவந்தும் வேற்றுமையைப் பொருத்துகின்றிலதாகிய சலமாகியவிது நன்றென்றிருக்கும்; பக்கத்திலுள்ள மாணசவாவி நீரையடையாது. ஏ - று.

மழைபெய்தாலும் கலங்காத சலமுடையதென்பார் நீவந்தும் வேற்றுமைமேவல்லதானசலம் என்றார். உம்மை சிறப்பு.

17. செய்குன்று.

கனகம் - பொன். கந்தரம் - நீரைத்தரிப்பதுமேகம்.

இ - ன். சிற்றொளிபொருந்தியமேகமே! அந்தமலர்களையுடைய விசாலமாகியபொய்கையின் பக்கத்தே அழகுமிசூந்து இந்நீரீலமணியாற் செய்த குன்றொன்று பெரியபொன்னாலாகிய சிவந்ததருவாகியவாழைகளாற் சூழப்பட்டிருக்கும். அதை, உன்கருமைகண்டு தமிழேன் மறவேனாயினேன் ஏ - று.

உன்கருமையைக் கண்டபொழுதே அது என்கினைப்பில் வந்தது. என்பான் உன்கருமைகண்டு மறவேன் என்றான். மற்று அசை.

18. அசோகும் மகிழும்.

சூரவு - ஓர்மரம். அறை - வீடு.

இ - ன். மேகமே! அக்குன்றின் பக்கத்தே சூராமத்திற் படர்ந்து வீடு போன்ற செறித்திருக்கின்ற சூரக்கத்திக் கொடியின் பக்கத்தே அசோக மரங்களும் அரும்புகளையுடைய மகிழ்மரங்களும் நிற்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு தரு எனது அன்புடைய மனைவியானவள் தனது அழகை யொத்த இதழைவைத்துச் சுவைக்கும்படி நிற்கும். மற்றத்தரு அவள் காலுதையை விரும்பும். ஏ - று.

அசோக சுவைக்கவும், மகிழ் உதைக்கவும் மலர்வன வாதலின் இங்ஙனம் கூறினார். மற்றது, மற்று என்னும் இடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயர்.

19. குருவிவாச கம்பம்.

படிசம் - பளிக்கு. கனகக்கவ்விய தூண் - பொண்ணைத்தன்பாற் கொண்டதூண்.

இ - ன். மேகமே! அந்தவீரண்டு மரங்களுக்குமிடையே, மரகத மணியால் அடியைச் செவ்வதாகச் செய்யப்பட்டதும் பொருந்தத்தன்மேல்

பளிங்குக் கற்பலகையை விளங்கும்படி வைத்துச் செய்தது மாகிய செழிய ஒரு பொற்றாணைது இளமூங்கில்போல நிற்கும். அதனையும் பார்க்குதி. எ - று.

பசமையும் வெண்மையும் பொன்னிறமூங்கலந்த லர் ஒளி தோன்று தலானும், செழிப்பும் பெருமையும் வலிமையும் கொண்டு தோன்றுதலானும் இளமூங்கில் உவமையாயிற்று. காண் ஆல் விசுநிகுன்றிய முன்னிலை எவல்வினைமுற்று.

20. கம்பங்கூத்து.

கோலம் - அழகு. கங்கணம் - காப்பு. நினதன்பன் என்றது மயிலை

இ - ள். கார்காலத்துக்குரிய மேகமே! மாலேக்காலத்திலக்கம்பத்திலேறி மயிற்பறவை காலைத்தாக்கிவைத்து நடிக்க, என் மனைக்குரிய அன்பையுடையபெண் அழகிய கையினால் கங்கண தாளத்தையு மடித்து நிற்பாள். அப்பொழுது கார்காலத்துக்குரிய நினது கண்பனாகிய மயிலின் கடனத்தையுங்காண்குதி. எ - று.

தாளக் கொட்டும் போது காப்பு மொன்றோடொன்று தாக்கி ஒலித்தலின் கங்கணதாளமுக கொட்டி நிற்பாள் என்றும், மேகத்தைக் கண்டால் மகிழ்தல்பற்றி மயிலை அன்பன் என்றாக் கூறினார்.

21. இயக்கன்வீடு.

குறி - அடையாளம். இருநிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி. வீண்படுதல் - பயனறுதல்.

இ - ள். கருமைபொருந்திய மேகமே! இக்குறிகளெல்லா வற்றையும் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, இல்லையென்றாத இருநிதிகளைக் காக்குந் தேவசித்திரவடிவமைந்த வாசலிற்போய், உண்மையாக எனது பிரிவாலே ஒளி குன்றிய வீட்டையுங்காண்குதி. குரியன்பிரீந்தால் அத்தோ! தாமரையு மொளிகுன்றும்மல்லவா? எ - று.

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு. அடைந்து காண் என இயைக்க. காண் விசுநிகுன்றிய முன்னிலையேவன் வினைமுற்று.

22. வீட்டுப் பிரவேசித்தல்.

கனபம் - யானைக்கன்று.

இ - ள். வாயிலையடையப்பெற்று இதுதானந்தவீட்டுன்று இக்குறிகளால் நிச்சயம்பெற்றபின்பு, அதனுட்புகும்படி ஒருயானைக்கன்றுபோலச் சிறிய வடிவைப்பொருந்தி மலையிற்றங்கி மின்மினியின் செவல்போலச் சிறிது அங்கேமின்னி அம்மின்னேகண்கண்கொண்டு உள்ளே புகுவாய் எ - று.

யானைக்கன்றுக்கு மேகமுலையையாதலின், களபவடிவெனச் சிற்றுருமேலி யென்றான். இது விரோத உவமை. புருமாறு மாநீற்று வ்னை யெச்சம்.

23. இயக்கன் மனைவியிலக்கணம்.

கெட்டிரம் - ஆழம். கணம் - பாரம். நாபி - கொப்பூழ். தடம் - பெருமை.

இ - ள். அழகியமேகமே! இளம்பருவமுடையவள்; சிறிய இடையைத் தாங்கி முலைப்பாரத்தால் சிறிதுவளைந்தவள்; ஆழ்ந்த நாபிக்கடமுடையவள்; பற்றாந்த நிதம்பாரத்தால் மெல்லமெல்லப் பக்கத்தே அசைந்து செல்பவள். பிரமனது சிருட்டியிலே முதலில் நிற்பவள். எ - று.

அழகினாற், பெண்களுக்கு முன்னிற்பவள் என்பார் சிருட்டியின் முன்னிற்பவள் என்றார். இது குளகம்.

24. இதுவுமது.

அடர்த்தல் - செருக்குதல், பொருதல்.

இ - ள். செழியமேகமே! மெல்லியமேனியையுடையவள்; வெள்ளிய முத்தைப் பொருது மிகவுஞ்சிறுத்த பல்லையுடையவள்; பருவமான கொள்வைப்பமுத்தையொத்த மெல்லியவாயையுடையவள்; வெருண்ட மானின் விழிபோலும் அழகிய சிலவாகிய வரிபொருந்திய கண்களையுடையவள்; பெண்களுக்கெல்லாம் தலைவியாகிய என்மனைவி. எ - று.

மாதர்க்கரசி, (உட - ம் செய்யுள்) வயசினள், வளைந்தவள், உடையாள், உறுவாள், நிற்பள், மேளியள், பல்லினள், வாயினள், கோக்கினள் என முடிக்க.

25. அவள்செயல்.

வாலை - இளம்பருவமுடையவள்.

இ - ள். மேகமே! பிரியாதிருந்த தமிழேன் பிரிந்த பெரியதுக்கத்தால் வார்த்தைகள் பேசாமையும், உள்வீட்டி வருத்தலும், மெல்லியபெடைபோலத் தரியாத நிலையையுக்கொண்டவளை, இளம்பருவமுடையவளை. அடைந்த காமாக்கினியால் வெதும்புவானை, எனது இரண்டாவது உயிரென்று எண். எ - று.

விரியாவுரையென்பது "நீங்கியபற்றுடை" என்பதுபோல நின்றது. கொண்டானை வாலையை விரகத்தெரிவானை எனப் பெயர்தோறும் ஐ உருபு அடுக்கிவந்தது. எரிவான் வீனையாலணையும் பெயர்.

26. நினைப்பணி.

இ - ள். சுத்தமாகியமேகமே! பிரிந்த என்னை இராப்பகலாக நினைந்து அழுது வீங்கியகண்களும், மூச்சினால் வெதும்பிய வெண்மையாகிய இதழும்,

தூங்கியகூந்தலும், கொண்டவளுடைய முகத்தினை நீ உயர்ந்து மறைக்க மறைகின்ற சந்திரனென்று உன்னுவேன். எ - று.

நீ மறைக்க மறையும் மதியென முகத்தினை உன்னுவன் என்றது தூங்கியகூந்தலால் அவள் முகம் மறைதல் பற்றி, கண்கள் களங்கத்தையும், வெள்ளுநடு வெண்ணிறத்தையும், முகம் சந்திரபிம்பத்தையும் காட்டுதலின், உன்னுவன் என்றான்.

27. மேகம் போகும்போது அகாள்நிலைமை.

உறவு - கூடவசிக்கல்.

இ - ள். மின்னையும் இடியையும் கொண்ட மேகமே! நீ செல்லுகின்ற அந்தச்சமயத்திலே என்வடிவைத் தீண்டிக் கிழியில்வழுதுவான். அல்லது தேவர்க்குக் கொடுக்கும் பலியை என் உறவை நினைத்துக் கொடுப்பான். அல்லது பெரியகிளியோடு எனது உயிர் போன்ற தேவனை மறந்தாயோ வென்று கூறுவான். எ - று.

அல்லது குறிப்புவினையெச்சம். ஓகாரம் வினாப்பொருட்டு.

28. வீணைவாசிக்கல்.

பதம் - காலம். உளர்த்துதல் - முறுக்குதல். மயல் - மயக்கம்.

இ - ள். தலைமை பொருந்திய மேகமே! நீண்ட காலங்களோடு எனது குலச்சிறப்பை யிக்க இசையாற்பாடும்பொழுது என்னினைப்புலரப் பெருகிய கண்ணீர் இடையே நரம்பை நனைக்க நனைக்க முறுக்கியும் பின் அடைந்தமயக்கத்தால் பண் தவறவும் பெறுவான். எ - று.

கோ - விண்ணாமாம். எய்தி என்னும் வினையெச்சம் ஏதுப்பொருட்டு. ஊடும் என்பதிலும்மை அசை. ஏனைய உம்மைகள் எச்சப்பொருளன.

29. சாபமாசங்களிற் சென்றதும் நின்றதும் காண்டல்.

இ - ள். மேகமே! அன்றுஎன்னைப் பிரிந்த நாட்டொட்டுக் கணக்கிடும் பொருட்டு ஒன்று இரண்டு என்று எண்ணி வாசற்படியிலே வைத்த ஒள்ளிய பூவினாள், சென்றமாசத்தையும் நின்றமாசத்தையும் கூட்டியறிவேன் என்று அவள் கணக்கிடுவாள். ஐயகோ! இதனை நீ சிந்திக்குதி. எ - று.

அளவிடற்காய் வைத்த மலரால் கணக்கிடுவாள் என இயைக்க. ஐயகோ இரக்கக் குறிப்பு.

30. இராக்காலம்.

ஒருபடி - ஒருவாறு. தறை - நிலம். உசப்பு - மகிழ்ச்சி.

இ - ள். பகற்காலத்தை ஒருபடிசுழித்து, பரந்த இராவிலே மிகவேறு பட்டு நிலமேற்கிடந்து விடியுமட்டும் மனமாகியநாமரைப்பூவிலே என்னைமற வாமல் இருப்பான். அவ்வாறிருக்கின்ற அறைக்கருகாக (நீசென்று) எனது சுகத்தைக் கூறுகின்ற தூதுவார்த்தையைச் சொன்னொற் திறிதாறுவான் எ - று.

அகற்றி கிடந்து உறையும் என இயைக்க. உகப்பு - மகிழ்ச்சி; அது ஈண்டு ஆகுபெயராய் அதன்காரணமாய் சுகத்தை உணர்த்திற்று. சுகம் - கேடமம். ஒது துது - வினைத்தொகை. ஒது என்பதை முற்றாக்கி உரைப் பினுமமையும்.

31. ஒருபாட்டிற்கிடத்தலும் உடம்பு தேய்தலும்.

உள் நீர் எனப் பிரிக்க.

இ - ன். மேகமே! உள்ளே பொருந்திய நீர் வற்றி, கிடையினாலே தேசத்தின் ஒரு புறமும் புண்ணின்றன்மையைப்பொருந்தி, ஒருகலையோடு மிருக்கின்ற கிழக்குத் திசையிலே தோன்றிய குளிர்ச்சிபெருந்திய சந்திரனைப்போலத் தேய்ந்த உடம்போடும், தன்னிரண்டு கண்களிலிருந்து சொரியும் நீரினாலும் இராக்காலத்தையுக் கழிப்பாக். அதனையும் காண்குதி. ஏ - று.

வறந்து தாங்கித் தேய்ந்த உடம்பு என இயைக்க. ஒடு - வேறுவினை யுடனிகழ்ச்சி. காண் - விஞ்சுகுன்றியமுன்னிலையேவல்வினைமுற்று. நீர் ஈண்டு அழுக்கையை யுணர்த்தி உபசாரமாய் நின்றது.

32. கண்களும் பார்வையில்லாமை.

வாதாயணம் - பலகணிவாயில். சீத + அமுதகிரணம்.

இ - ன். அழகியமேகமே! பலகணிவாயிலிலே முகநட்பை விரும்பி வருகின்ற சந்திரனின் குளிர்ந்த அமுதகிரணங்களைப் பார்த்து சிறிது இமைத்தலால், நீ சென்று சூரியனைமறைக்க (அதனால்) விரிவுக் குளியிலில்லாத தாமரைப்பூவைப்போல இருப்பான். அதனையும் காண்குதி. ஏ - று.

இமைத்தல் - மூடல். காண்குதி - முன்னிலை எவல் வினைமுற்று. வாதாயணம் என்னும் வடமொழி திரிந்து வாதாயண மென்றாயிற்று. மறை - முதற்குறை.

33. விப்பிரயோகம்.

கடு - கடுக்காய். கபோலம் - கதுப்பு. குந்தளம் - கூந்தல். கடுகல் - விரைதல்.

இ - ன். மேகமே! பூசாமையால் கடுவும் கைப்பிழியெண்ணையும் நீக்கப் பெற்றுக் கபோலம்வரைக்கும் தொடுகின்ற கூந்தல்கள் கடுமூச்செறிதலால் அழிவுற்று அசைய (அம்மயிக்களை) ஒதுக்கிவிடுகின்ற தன்மையும் நித்திரையில்லாமையும் பின் அவன்பால் விரைந்து பொருந்தும். அதனை நீ கண்டொண்டொபார்த்துக் கிருபைகொள்ளுகுதி. ஏ - று.

எறிய காரணப்பொருட்டு. அசைந்து - செயலெனச்சத்திரிப்பு. கடுகும் என்பது கடி என்னும் உரிச்சொல்லடியா - பிறந்த பெயரெச்சம்.

34. சோகம்.

பணி - வேலை. புலர்ந்து - வாடி.

இ - ள். மேனி பசிலைகொண்டு வேலையுயிர்நி, நாடோறும் துன்பம் வரப்பெற்று, பலமுறை பாயிற்சென்று கிடப்பவளை, நீ எதிர்ப்படும்போது வற்றிக் கண்ணீர்நீங்கும்படி மழையைச்சொரிசூதி. நின்மனமும் இளகும். எ - று.

வீட்டுவாசலில்வந்து இருப்பதும் துன்பம்மிகப் பாயிற்கிடப்பதமாய் இருப்பாளென்பான் பலமுறை யென்றான். தொடர்பவள் - வினையாவ ணையும்பெயர். இளகிடம் என்பதில் இடி பகுதிப்பொருள் விசூதி.

35. இறுகியநட்பு.

ஆதி - தொடக்கம்.

இ - ள். நிரையுடைய மேகமே! கச்சார்த்த முலையினையுடையளாகிய என்மனைவி என்னிடத்தில் வைத்து வளர்த்த நடப்பினை யார் அறிசுவர், கழிந்தநாள்களுள்ளே ஆதியிலே முன் தான் அநுபவ்யாத இடர்க்கடவின் மூழ்கிப் பின் அனுபவத்தையுமடைந்தான். எல்லாவற்றையும் நேரே நீ பார்த்து இனிது தெளிசூதி. எ - று.

யாவர்என்னும் வினாப்பெயர் ஆரென்றாய் இன்மைப்பொருள் தந்து நின்றது. உம்மை முழுசுதவன்றி அனுபவமுமுற்றான் என. நின்றலால் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. மதி - முன்னிலையகை.

36. கிடும்போது அவன் இடக்கண் துடித்தல்.

அணிமை - சமீபம்.

இ - ள். ஒப்பற்ற மேகமே! அந்தோ! அணிமையிலே நீ அடையும் பொழுதில், அவளது இடக்கண் வருந்தித் துடிக்கும் சிறப்பை, வாவியிலுள்ள வலிய கயல்மீன்கள் பூங்கொத்திலார்த்த குவளைமலர்களை அசைக்கின்ற தன்மைக்குச் சரியென்று ஐயமுக கொள்ளுவேன். நீயும் அதனையுங் காண்கூதி. எ - று.

சிறப்பினைக் கொள்கையென்று கொள்ளுவேன்; அது காண்டி என இயைக்க. காண்டி - முன்னிலையேவல் வினைமுற்று.

37. நித்திரைகொள்ளல்.

அஞ்சனம் - மை.

இ - ள். முகிலே! நீ செல்லும்போது ஒருதரம் அவன் என்னை நினைத்தலால் அலுத்து பசுமைபொருந்திய மைநீகிய கண்ணன் துயிலப்பெறுவாளேல் யோசனை தூரத்துக்குக் கேட்கும்படி முழங்குகின்ற முழக்கு ஒன்றுமில்லாமல் குற்றமடையாதவளுடைய அருகே ஓர்சாமமளவு மிருக்குதி. எ - று.

முழங்கினால் எழும்புவள், ஆகவால் முழங்காதி என்பது கருத்து. செலும் - தொகுத்தல். வதி - விருதிருன்றிய முன்னிலையேவல் வினைமுற்று.

38. நித்திரையெழுப்பல்.

இ - ன். முகிலே! தனியே கிடப்பவளாகிய என்மனைவி பின்னுந் துயில்கொண்டால் சிறிது உன்னுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய துளியும் குளிர் காற்றும் மேனியிற்படச், சொரிந்து கோபியா நெழுப்புதி. பின் மின்னலை விடுத்து முழக்கமாகிய ஒலியே மொழியாகக்கொண்டு நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லுதி. எ - று.

விடுத்து எழுப்புதி என இயைக்க.

39. அவளோடு பேசும்விதம்.

மன்மம் - இரகசியம். மர்மம் என்னும் வடமொழித்திரிபு.

இ - ன். சுமங்கலியே! உனது உயர்ந்த நண்பனுக்கு நானும் நண்பன். உனது மங்கலத்தை வினாவி, உனக்கு அவன்வார்த்தையைச் சொல்லவும் வந்தேன். பிறப்பிலே என்னை மேகமென்றறிகுதி. மனைவியர்களிடத்து இரகசியங்களை நீக்கினவர்களை முழங்கி வருவிப்பேன். எ - று.

மங்கலம் - சுகம். வருவிப்பன் - பிறவினை.

40. வார்த்தை கேட்கும்போது அவன்பார்த்தல்.

சுக + ஆதி.

இ - ன். நீயாயுடையமேகமே! என்றுசொல்லுதி. அப்போது அவளும் ஸ்ரீராமபிரான் மனைவியாகிய சீதை தூதிலே அனுமனைக் கண்டதபோல, உன் அழகிய வாழ்கைநோக்கி மனஞ்சிறிதாறி, உபசரித்து நின்று எனது சுகாதிகளை வினாவுவாள். எ - று.

எ - அசை மேற்செய்யுளிலுள்ள வருவிப்பேன் என்பதை இதனுள் என்று சொல்லுதி என்பதனோடு முடிக்க.

41. சுகமோடுளேனெனல்.

சுடிதி - விரைவு.

இ - ன். முகிலே! தென்றிசையிற் பொருந்திய சித்திரகூடமென்னுஞ் செழியமலையிலே உனது ஒப்பற்ற நாயகன் உயிரோடிருந்து என்னை உன்னிடத்திற் போய்த் தன்னியல்பைச் சொன்னபின்பு, உன்சுகத்தைக் கேட்டுச் சுகநிலையில் வருகுதி என்றான் என்றும் அவளுக்குச் சொல், எ - று.

பரிதபித்து என்பது பரிதாபம் என்னும் வடசொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம்.

41. இருவர்மேனியும் ஒருவிதப்படுதல்.

இ - ன். மேகமே! தீயூழினாலே மிக்க தூரத்திலிருக்கும் உன்ரைய கணும், வரும்வழியில்லாமையால் பெருமூச்சுவிட்டுச் செயல்குன்றிப் பல வகை நோய்சொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து பரிதாபமுற்றுப் பழையவலி குறைந்து உன்னைப்போல மெலிந்துளான் என்றும் சொல்லுதி. எ - று.

செல்லுதல் - வருதல், வருவனமதி. "தருசொல் வருசொல் வாயிரு
கிளவியுந் - சன்மை முன்னிலையாய் ரிடத்த" என்றாராதலின். உளன்
குறிப்பு வீணேமுற்று.

42. சொல்லியவண்ணஞ் சொல்லுதல்.

இ - ன், பெண்ணே! உன்நாயகன் சத்தமிட்டு மிக எடுத்துச் சொன்
னாலும் நின்செவி எகனனம் ஆராய்ந்தறியும். ஏனெனில், அவன் போதற்
கரிய தூரத்திலேயிருக்கின்றானாதலின். அவன் ஆலோசித்து சொல்லிய
படி தவறாது சொல்வேன். கேட்குதி. ஏ - று.

தவறாது சொல்லுவேன் என இயைக்க.

44. மனேவியையமுன்னிலையாக்கிச் சொன்னது. ✓

இ - ன், சண்ட! உன்மேனியைப் பலினிக்கொடியிலே பார்த்தறிந்
தேன்; உன்சண்களை வெருண்டு செல்லுகின்ற மான்களின் கண்ணிற் கண்
டேன்; முசத்தைப் பூரணசந்திரனிடத்திற் பொருந்த வைத்தறிந்தேன்;
சூழலை மயிற்பீல்கொண்டும், புருவத்தைத் திரைகொண்டுமறிந்தேன்; உனக்
குப் பூமியில் ஒப்புச்சொல்வத் தகுந்தோர் யாவர்? ஏ - று.

வீறாப்பெயர் இன்மைகுறித்து நின்றது. சண்டம் - கோபம். எனவே
சண்டி என்பது சுரதலிலையின் பொருட்டு வெறுப்பவன் என்பது பொருள்.
உரைப்பவர் - செய்ப்பாட்டு வினைப்பெயர்.

45. சித்திரந்தீட்டல்.

இ - ன், கூரிய நஞ்சுபொருந்திய வேல்போலும் கண்களையுடைய
பெண்ணே! உன்வடிவைக் கற்பொடிக்கொண்டு கல்லாகிய படத்திலெழுதி
வணங்கப்புகுந்த என்னை எனதுகண்கள் அடிக்கடி நீரைச் சொரிந்து பார்
வையைமறைக்கும். ஐயோ! பாவியாகிய எனக்குப் படத்திலுமுன்னைப்
பரிசிக்கவும் நல்விதியில்லைப்போலும். ஏ - று.

உம்மை - இழிவுசிறப்பு. எச்சமுமாம். ஏ. அசை.

46. தலதேவதைகளும் பரிந்து கண்ணீர்விடுதல்.

பண் - அழகு. பரிதல் - வருந்தல்.

இ - ன், பூமியில் விளங்குகின்ற பெண்களுக்கரசே! கனலில் வரு
கின்ற உன்னுடைய அழகுமிக்க உருவெளியைக் கண்டு வருகுதி யென்று
கையை நீட்டி வருந்திய என்னைக் கண்ணால் மிககோக்கித் தலதேவதைகள்
தமதுகண்களினின்றும்விட்ட நீர் ஆகாயத்திலுயர்ந்த தருக்களின் செந்
தளிரினமீது வீழுகின்றது. ஏ - று.

47. அவனாகும்பரிசித்ததென்று அவ்வாயுவைப் பரிசித்தல்.

விதி - ஊழ், பதி - நகரம்.

இ - ன், விதிசெலுத்த இக்கே வந்த தனியேனுக்கு இனிமை மிகு
கின்ற சுருணவறியே! பரிமளத்தைத் தருகின்ற வாயுவானது நகரை

யடைந்து அங்குள்ள சரளமரத்திலுள்ள தளிர்களை உடைத்தும், அதன்பாலே உட்கொண்டும், தென்றிசை நோக்கிவரத் திதியையொத்த நின்றுவடிவைத் தீண்டிய காற்றென்று தீண்டுவன். ஏ - று.

படத்தீண்டுவன் என்க. உன்னைத் தீண்டாநொழியினும் உன்னைத் தீண்டிய காற்றையாதல் தீண்டித் தன் சோகம் தணிவன் என்றபடி.

48. இராவும்பகலும் சோகமெனல். ✓

இ - ள். நிறைவுபெறாத அமுதமே! திருவே! வருகுதி. நீன்னைப் பிரிதலாலே ஆற்றுதற்கு முடியாததாய் என்னை வட்டிடுநீங்காத விரகசோயால் இராக்காலம் மிகநீட்டிக்கும். அதுவடிவதில்லை. இனிப் பசும்காலமும், சூரியனுடைய வெய்யிலிலே துன்பமிகும். இப்படிஎனக்கு இருகாவத்தம் துன்பம் அதிகரித்தன. ஏ - று.

ஆற்று - முதனிலைத்தொழிற் பெயர்.

49. உயிர்தாங்கியவருமை.

இ - ள். பெண்களுட்கிறந்தவளே! உண்மையாக என்சாபம் நீங்கிய பின், மேலான பலசரும்களைச் செய்வென் என்று இவ்வளவுகாரும் என் உயிரைத் தாங்கியிருந்தேன். இன்பதூஷ்பங்கள் ஒருவனுக்கு அழியுதேரின் உருள் போல மாறிமாறிவரும் இயல்பினைத் தெளிசுவாய். ஏ - று.

எனவே, என் துன்பமும் நிலலாது என்றுகூறினாயிற்று.

50. சாபநீக்குநான்.

இ - ள். சேஷசயனத்திலிருக்கின்ற திருமால் அச்சயனத்தைவிட்டுத் துயிலெழும் நாளில் என்சாபமும்நீங்கும். கழியாதவஞ்சிய நாள்களைக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒருவாறுநீக்குதி. சாபநீங்கியவுடன் நானும் வந்துகூடுவேன். கூதிர்ப்பருவமும் எக்கனையடையும். ஏ - று.

வருந்தாது இருந்து கழிக்குதி என்பான் கண்மூடி யென்றான். திருமால் துயிலெழுநான் - மார்சழிமாசத்து வைகுண்டசகாததி.

சாபமும் என்பதிலும்மை துயரமும்நீங்கிடும் என்பதை உணர்த்தும்; எச்சம், மற்றைய உண்மை சிறப்பு.

51. வேறடைபாளம். ✓

இ - ள். மேகமே! என்பதை அவளுக்குச் சொல்லுதி. இன்னும் அன்று ஒருநாளில், குளிர்ந்த சயனத்திலே இன்போடு இருக்கும்பொழுது நீ துன்பத்தோடு அமுததும், என்னென்று யான் அன்போடு சேட்பக் கனவின்சண்ணை நீ அயலாளைச்சேரத் துன்பத்தோடும் கண்டதண்டு. (அதனால் அமுதேன்) என்றுசொன்னதும் என்செஞ்சில் உண்டென்று சொல்லுதி. ஏ - று.

அமுததும் என்றதும் உண்டெனச்சொல் என இயைக்க. என்றது வினையாலணையும்பெயர்.

52 உலகப்பேச்சை கீழாதேயெனல். ✓

இ - ன், பெண்ணே! உண்மையாக யான் சொல்லும் இவ்வடையா ளத்தை உபாயத்தோடும் நினைத்துச் சந்தேகமின்றிச் சுகத்தோடு உள்ளேன் என்று அறிவாய். பூதியிலுள்ளவார் (என்னைக்குறித்து) யாதேனுஞ் சொல் வார். அதனைமெய்யென்று கொள்ளற்க, என்று சொன்னேன் என்றும் மேகமே! நீ சொல், எ - று.

வீடுதல் - சொல்லுதல். வீடு - வீகுதிருன்றிய முகனிலைத் தொழிற் பெயர்.

53. முடிந்ததுமுடித்தல். ✓

சிலம் - ஒழுக்கம். திருந்துதல் - தேறுதல். குறி - அடையாளம்.

இ - ன், கரியமேசமே! யான் சொல்லியவற்றையெல்லாங் சொல்லி, பின், ஒழுக்கமுடையவரும், சுற்பினையுடைய அருந்ததியையொத்தவரோ மாகிய என்மனைவியைத் தேற்றித் தேற்றிய அவன்பால் இருந்து ஓடையாளம் வாங்கிக்கொண்டு, கயிலாயமலையிற்படிந்து தங்கிக் காலையிலேவந்து என்னுயிரையுக் காப்பாய், எ - று.

சொல்லி தேற்றி படிந்து தங்கி வந்து காக்குவை எனமுடிக்க, அவள் செய்தி அறியாவிடின் நான் இறந்துவிடுவேன் என்பான் உயிரையுக் காக்குவை என்றான்.

54. மேகத்தின்சம்மதமறிந்தது.

சாதகம் - வானம்பாடிப்புள். தனிதம் - ஒலி.

இ - ன், மேசமே! சாதகப்பறவையுண்ணும்படி நன்னீரைக் கொடுத்து ஒலியின்றி நீ தயவுடையவராக இருத்தலினால், என்னினைப்பையும், வேறு பாடின்றி முடிக்குவாயென்று பெரிதுமறிந்தேன். மேலோர்கண் ஒன்றை வினாவு அவர்செயலே அதற்கு விடையாகும், எ - று.

என்றது என்வினாவுக்கும் உன்செயலே விடையாம் என்றபடி.

55. முடிவுக்கு விடைகொடுத்தல். ✓

இ - ன், விண்ணிலுள்ளமேசமே! என்செயலே அறிகுற யன்றோ! வானநிலையிலே தேற்றுவீர்களின்ற கார்காலமேகத்தையொத்த உனது விருப்பப்பொருத்த என்மேலே தயைசெய்து என்துதுவார்த்தையை அங்கே சொல்லியபின் மேலே உன்விருப்பப்படி செல்லுக. இவ்வுதவியால் நீயுள்ளனென்கின்ற நினது மனைவியோடும் பிரியா திருப்பாயாக, எ - று.

விருப்பம் வியக்கோள் வினைமுற்று. இ சாரியை, பிரியலை என்பது பிரியாதே எதிர்ப்பொருட்கொள்ளில் முன்னிலை எனமுற்றுகும்.

NOTES

Stanza 1. Chitrakuta is a mountain in Bundelkhand, now known by the name of Comptah and is still a place of sanctity and pilgrimage. The view is also held by some scholars that the mountain referred to in the original poem is the modern Ramtek near Nagpur.

The Yaksha whose duty it was to bring lotuses to Kuvera every morning for the worship of Siva, unwilling to leave his wife early in the morning brought on one occasion the lotuses required for the next day's puja in the previous night. Kuvera while performing the Siva-puja was stung in the finger by a bee hidden in one of the flowers. He therefore sentenced the servant to undergo one year's exile. This is one account of how the Yaksha got this *ṣaṭvā*.

Stanza 8. Alaka is the capital of Kuvera and the residence of his dependent duties.

10. The chataka is a bird supposed to drink no water but rain-water.

12. Kailasa is a mythological mountain; but the name is also applied to the lofty range that runs parallel to the Himalayas on the north of the chain. The lake Manasa lies between the two ranges; and it is quite true that it is the especial resort of the grey goose at the beginning of the rainy season.

15. The geographical part of the poem now begins, and it seems to be very accurately conceived.

The siddhas (सिद्धि) are originally human beings but who by devout meditation have attained superhuman powers and a position intermediate between men and gods. They inhabit the upper regions of the air.

செவ்வாய்க்காலம் : Each of the eight points of the compass according to the Hindus, a regent or guardian deity. One of these deities also has his male and female elephant.

St. 16. It was necessary for the gods to begin the journey by moving towards the east in order to get round the lofty hills.

Indra's bow is the rainbow.

St. 18. Amarakuta is the modern Amarkantak from which

of the Vindhya mountains. The term Amarakuta means the Mango Peak and refers to the abundance of mango trees in its slopes.

St. 23. விதிசை is the modern Bhilsa in the province of Malva. It is situated on the river Vetravati.

St. 24. The வேத்திரவதி is the modern Betwa. It rises on the north side of the Vindhya chain and pursuing a N. E. course of 340 miles through Malva falls into the Jumna.

நீசைமலை: May signify either the hill named நீசை or a hill of little elevation.

மலர்கோய்யு நாசியர்: The use of garlands in the decoration of the houses and temples of the Hindus, and of flowers in their offerings and festivals, furnishes employment to a particular caste, the Malakaras (மலைக்காரர்) or wreath-makers. The females of this class are here referred to.

St. 26. அவந்தீநகரை: Avanti is the name of a country, North of the Narmada. Its capital was Ujjayini (or the modern Ujjein) also called Avanti or Avantipuree and Visala situated on the Sipra. It is the Western part of Malva. Here was the famous court of the King Vikramaditya whose court-poet was Kalidasa. The poet on account of his partiality for the place makes the cloud take a circuitous path, in order that he might have an opportunity of describing its beauties.

St. 27. நிருவிந்தியா: is one of many streams that flow from the Vindhya between the Parbaty and the Sipra.

St. 29. The synonyms of Ujjein are here enumerated: உஜ்சை (Ujjeiny), விசால (Visala) அவந்தீ (Avanti) and Pushpakarandini.

St. 30. The story of Udayana or Vassaraja as he is also named is thus told:—Chundamahasena was a sovereign of Ujjayini, who had a daughter named Vasavapatta whom he intended to give in marriage to a King named Sanjaya. In the meantime the Princess sees the figure of Vassaraja in a dream and becomes enamoured of him. She contrives to inform him of her love, and he carries her off from her father and his rival. In some account of this story the name of the King of Ujjeiny or Avanti is given as Pradyota. But Pradyota was the King of Magadha who had a daughter named Padmavati whom King Vatsa married as his second wife.

St. 31. உமலபரிமள:—Rendered fragrant by contact with the exquisite smell of the lotus, நீயு = growing in the water.

மாரதி: Great river. The river alluded to here is the Sipra on which Avanti (Ujjeini) is situated.

St. 34. Mahakala is the name of God Siva's ~~shrine~~ or temple situated at Ujjain, one of the 12 Jyotirlingams.

காழ்வரர் Temple, shrine.

St. 42. ~~சாம்பலர்~~: This is one of the many streams found in Malva.

St. 43. ~~சேலர்~~ is a mountain situated South of the river Charabol in the middle of the province of Malva and exactly in the line of the Cloud's path. This hill is the site of a temple of God skanda.

St. 45. The modern name of ~~சாம்பலர்~~ is the Chambal.

St. 47. Rantideva was the King of Dasapura, son of Sakriti and sixth in descent from Bharata. He is mentioned as a very pious and religious King. He was charitable and profuse in performing sacrifices.

St. 48. ~~வசுதேவபுரம்~~—Lord Krishna, ~~வசுதேவபுரம்~~ ~~செவ்வழி~~ Being of the same dark blue colour as Krishna.

St. 49. ~~தாஸபுரம்~~ was the capital of King Rantideva. It corresponds to the modern *Dasur* in Scindia's dominions in the Western Malva division of central India.

St. 50. ~~சர்வபுத்திரம்~~ is the holy land of the Hindus—a tract of land lying between the two rivers Saraswati and Drishadvati (northwest of Hastinapura).

~~காசி~~—the Field of the Kurus, was the scene of the famous battle between Kauravas and Pandavas. It lies a little to the southeast of modern Thanewara.

St. 51. ~~சர்வபுத்திரம்~~—Saraswati river. The Saraswati falls from the southern portion of the Himalayas and flows into the great desert where it is lost in the sand. It flows a little to the northwest of ~~காசி~~.

St. 53. ~~யானு~~—daughter of Janu. Janu is the name of a sage who, on being disturbed by the passage of the river (Ganges), drank up its waters. He afterwards allowed the river to re-issue from his ear. Hence the relation of the Ganges to the saint as his daughter.

The Ganges was brought from heaven by the austere religious rites of ~~யானு~~ (Bhagiratha) the great grandson of Sagara, to wash the ashes of Sagara's 60000 sons and procure them admission to heaven. Hence the name ~~யானு~~ of the river Ganges.

St. 54. ~~யானு~~ (Prayaga) is the modern Allahabad.

St. 55. ~~யானு~~ is the place where the Ganges descends into the low ground of Hindustan. It is still a place of note and holiness.

St 57. சரபம் is a fabulous bird with 8 legs and of a fierce untractable nature. It is supposed to be stronger than a lion.

The poet very appropriately makes mention of the hailstones (கனம்மழை) here. The cloud is moving in a very cold region and its minute water particles are at once changed into hailstones.

St. 58. கன்மேல்—பாதம். The place mentioned here may refer to the neighbouring hill at Haridwara known as "Haraka Pauri" the foot of Hara or Siva.

St. 60. The Krauncha is a pass somewhere in the Himalayas.

St. 61. Kailasa as it appears here is a part of the Himalayan Range.

அரக்கன்—Ravana. The allusion is to Ravan's attempt at removing the Mount Kailash from its site. His attempts were unsuccessful.

St. 64. கோல்—Sharp point. யந்திரகாரைக் கருகத்தடைத்து வைப்பார் = They will detain you to do the office of a shower-bath.

St. 65. மாணாவாசி (மாணாரோவரம்) is a celebrated lake situated in the centre of the Himalaya Mountains and was said to be the source of the Ganges and the Brahmaputra.

St. 66. The geographical part of the poem stops here which is highly creditable to the poet's accuracy. We now come to the region of fable, the residence of Kuvera and his attendant demigods.

மேக்தூதக்காரிகை

(உரையுடன்)

சுன்னாகம்

ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்

அவர்களால்

மொழிபெயர்த்தியற்றப்பெற்றது.

சுன்னாகம் :

தனலக்குமி புத்தகசாலை.

பதிவுசெய்யப்பெற்றது] 1933

[விலை சுதம் 60

ஸ்ரீமுக—சித்திரை

சிவமயம்

மேக தூ தக்காரிகை

கார்பு

திருமேவு போசன் சவையிற் கனிஞர் சிகாடனியாய்
வருமேக வீரன் கவிகாளி தாசன் வகுத்துரைத்த
ஒருமேக தூதந் தமிழ்க்கனி யாக வுரைக்கவரந்
தருமேக தந்த விநாயகன் பாத சரோருகமே.

குருவணக்கம் *

தூய மயிலணிச் சப்பிர மண்யனைத் தூநாச்சி
வாய குருவை முருகேச பண்டித மாமணியைப்
பாய வடகலை தேர்நாக நாதச பாமணியைக்
காய மொழிமனற் சேர்த்துது நங்கண் மணிகளென்றே.

தூல்

பூர்வமேகம்

இரங்கீகர் வாலாறு

பொன்கொண்ட சீரள கேசன்
சரிக்கப் புலந்தொகிராக்
கன்கொண்ட மேன்மையும் தீங்க
மனைவியுங் கையகல
மின்கொண்ட சிதைபுற ராமனும்
வாசம் விருட்புபொழிந்
மென்கொண்ட சித்திர கூட
பருப்பதஞ் சேர்ந்தனனை.

(சு)

மேகதூதக்காரிகை

மேகதரிசனம்

வாடி மனைவி பிரிவால்
 வருந்தி மனநிலைதள்
 ளாடு நியக்கனு நான்கிரு
 மாத மகன்றுகண்டால்
 ஆடி மதியின் முதுகலாந்
 தினத்தினி லம்மலைச்சா
 ருடு முகிலினை யுழ்காத
 கேலி யுவாவெனவே. (2)

மேகதரிசனத்தாம் சோகமுறல்

அரனுடைத் தோழனுக் கேவல்
 னாகிய வல்வியக்கன்
 உரனொடு பார்முகின் முன்னின்று
 கட்டின லுள்வடக்கிப்
 பிரிவினி கெஞ்சமுங் கார்வல்
 கண்டு பிழ்முமென்றும்
 பிரிவுடை யோர்மனம் யாதாடு
 மோவென்று பேசவனே. (3)

மேகத்தைத் தூதுபோக்க நினைத்தல்

பின்பட ராவணிக் கார்கண்
 டெனது பிரியையுபிரி
 கன்படு போவொரு தூதங்
 கணுப்புன னென்றுகொண்டு
 பின்படர் காருக்கு மல்லிகைப்
 பூவிட்டு வேண்டியர்ச்சித்
 னன்பொடு வந்தனை யோபுகி,
 கீவியென கீவத்தினனே. (4)

பூர்வமேகம்

காழகரீக்துப் பகுத்தறிவின்மை

புகையுட னங்கி ஈலங்காற்றுர்
 சேர்ந்த புணர்ப்பதுவே
 முகிலெனப் பட்ட திவற்கிது
 தூது மொழியவல்ல
 தகையுள தோசெவி கண்வாய்
 பிறவுந் தரித்துளதோ
 பகையுறு காடிகட் குண்டோ
 பொருளிற் பகுத்தறிவே.

(ரு)

முகிலுக்கு உபசாரவார்த்தை கூறல்

அகிலேய் குழனி யொருத்தியை
 யெண்ணி யயருகின்றேன்
 முகிலே யெனது பிரார்த்தனை
 யொன்று முடித்துவைப்பாய்
 சுகமே லுயர்ப்புட் கலாவர்த்த
 மேகத், தனிமரபிற்
 புகுவோ யுனையொன்று கேட்ட
 லெனக்குப் புகழ்தருமே.

(சு)

தூது வேண்டதல்

சந்தாய வெந்தழ லுற்றூர்க்
 கனிமை தருமுகிலே
 மந்தார பேவும் பொழிலள
 கேசன் மனக்கொ தீப்பான்
 வந்தே னுரைக்கு முரையைப்
 பிந்தக் மனையவட்குர்
 சந்தாயி னொன்றங் துரைத்துத்
 தாயாக் தனிக்குவையே.

மேகதூதக்காரிகை

தூதுபோகவேண்டுமீடம்

என்மனை யாட்டி யுறைவிடர்
யாடுதனின் யான்சொலக்கேள்
மின்மலி தன்ற விருசிதிக்
கோமகன் வீற்றிருக்கும்
பொன்மலி மாடம் பொலியு
மளசைப் புரடுமனவே
நன்மனங் கொண்டு முகிலே
யவண்ணொல நாடுதேயே.

(அ)

தூதுபோதும் பாதையி காணும் மகளிர்
கார்வரும் போது நெந்தூயம்
போன கணவிரொடுந்
தேர்வரு மென்று வழிபார்த்
திருந்த சிலபடவார்
தார்வரு கூந்தலைக் கையாற்
பிடித்துத் தலைநிமிர்த்துப்
பார்வை யெறிந்து மலர்ந்துணைப்
பார்ப்பர் பயோதரமே.

(ஆ)

பயணசோபன சதுனம்

வாகார் முகிலே யதுகூல
வாயுவும் வந்துபின்பால்
எகா பெயச்சொலி மென்மலத்
தள்ளு மிடப்புறத்திற்
பாகாரு மின்னிசை சாதகம்
பாடும் பகந்தொடரும்
ஆகா ரினது பயணமுஞ்
சோபன மாசியதே.

(க)

வினாந்து போகவேண்டுமெனல்

ஒருவரு டத்தொடு ராப
முடிய வழிபர்த்துணைவர்
வருவ ரெனமதித் தெஞ்சிய
நாளெண்ணி வாழ்ந்திருக்குந்
திருவணை யானைப் பதிவிர
தத்திற் சிறந்தவளைப்
பருவர னீங்க ளிரைவினிற்
காண்டி படியாதாரே.

(கக)

வழித்துணை கூறல்

காதார சின்னூரு லேற்றொலி
கேட்டுக் கனமுக்கிலை
போதார மாணவ வாவிரி
லன்னங்கள் பூமுதலாம்
பாதேய முங்கொடு சின்னுணை
யாகிப் பரந்துவரும்
மாதாரும் பாகன் றிருக்காரி
லாச மலைமட்டுமே.

(கஉ)

பழைய நண்பனுக்குப் பயணத் சொல்லல்

சீதை தொடர வனவாசஞ்
சென்ற தெசரதன்சேய்
பாத மழுத்திய சித்திர
கூடப் பழநண்பனை
நீதரல் வேண்டும் விடையென்று
கேளது சின்பிரிவால்
வேதுறு சீர்விட்டு நட்புந்
வெளிவிடும் நிண்முக்கிலை.

(கங)

மேகநூ தக்காரிகை

என்னிடம் வழியும் வார்த்தையுங் கேளெனல்

என்பா லுனக்கனு கூல்

முறும்வழி யென்வழியும்

அன்பாகக் கேட்டதன் பின்றமி

யேன்சொலு மாரமிர்த

வின்பான வார்த்தையுங் கேட்டு

வழிக்கொண் டினைப்புவரின்

முன்பார் மலைதங்கி நீருண்டு

போகுதி மொய்ம்முகிலே.

(கச)

ஒருப்பாடு கூறல்

திண்டிறல் வாயுவஞ் சித்திர

கூட சிகரமுடி.

கொண்டுறு மீதென்னை யோடுவென்

சித்தர் குலமடவார்

கண்டுள மஞ்சத் திசையானை

மேன்மையுங் கையகல்

மண்டி வளர்ந்து வடதிசை

செல்லுதி மாமுகிலே.

(கரு)

இந்திரதனுக் கண்டம்

பூருவ திக்கினில் வன்மீக

மேட்டிற் புரந்தரனாற்

சாருவ தான தனுக்கண்ட

மீதுன் சரீரமுறச்

சேருறு மஞ்ஞை யிறகணி

கண்ணன் றிருவுருப்போற்

பாரினின் மிக்க வொளியும்

பெறுவை பயோதரமே.

(கக)

பூர்வமேகம்

எ

மருதநீலப் பெண்கள்

வேளாளர் பேறுக ளுன்பா
 லனவென்று வேட்கையிக்கு
 வாளார் நெடுங்க ணுழத்தியர்
 பார்த்திட மாலமென்னுங்
 கோளார் வயலின் மழையும்
 பொழிந்து குலமுகிலே
 கோளாய் சிறிதுமுன் மேற்காய்
 வடக்கிற் கிளருவையே.

(க௭)

ஆயிரகூடமலை

அப்பா லெதிர்ப்படு மாநிர
 கூட வகன்மலையும்
 வெப்பான் வருத்திய காட்டழ
 றன்னை விடாமழையில்
 துப்பா லகற்றிய நன்றியை
 யெண்ணிச் சுமக்கும்சின்னை
 அப்போ தணிமுகி லேவழிச்
 சோர்வு மகன்றிடுமே.

(க௮)

ஆயிரகூடமலையிலிருத்தல்

கருமேனி கொண்ட முகிலே
 சுவைமாங் கனிமுதலாம்
 பொருண்மேவு மாநிர கூட
 நடுத்தலம் புக்கபர்ந்தே
 இருமேவு வேளையிற் தேவ
 ரம்பைய நும்மலையை
 இருமா கிளான் கருங்கண்
 புலையென வெண்ணுவரே.

(க௯)

மேகனூ தக்காரிகை

ஆமீரகூடதது வேட்டுவப்பேன்கள்

அம்மலை மீது சிலகணந்
தங்கி யதற்கயலே
முன்மல் தைக்கு னொயிற்றியர்
ஶாழ்வுறுங் கொள்கையுங்கண்
டிமடென வேகுதி விந்திய
சாரலி லெய்திவிழும
நன்மதை யாகிய மாததி
வந்தெதிர் நண்ணிடுமே.

(20)

நீருமதையாறு

ஆரணி யத்து மதயானை
யின்மண மார்ந்தனைந்து
சாருறு நாவன் மாச்செடி.
தாக்கத் தடைபொருந்திச்
சேருறு நிரமதை யாற்றுநன்
னீருண்டு செல்லுதிநீ
சார மடைந்தவர் யார்க்கு
மசைகிலர் தண்முகிலே.

(21)

தடை நாமதம்

விவாக மயபினென் மாதுக்குத்
தூது வினாந்துசெல்ல
அவாவுவை யாயினு மாரிரங்
கண்கொண் டருவிழியிற்
சுவாகநங் கேட்டு விழிநீர்
விநத்துத் தைடருபயில்
தவாயலை மாதத் தடைநா
மதங்களுந் மார்ந்திடுமே.

(22)

பூர்வமேகம்

35

விதிசை நகரர்:

அங்கிக தரியா ததன்று
விதிசை யணுகுலையெல்
வெண்கை தகைமலர் சோலையுங்
காண்பை மிகக்கறுத்த
கொங்காரு நாவற் கணிகளுங்
காண்பை குடம்பைகளிற்
பைங்காக வாச மாங்களுங்
காண்பை பயோதரமே.

(116)

வேந்தாவதி நதி

அந்த விதிசை நகரரின்
பாலுன நாசைமுற்றார்
சுந்து திரைவேத் திரவதி
யாற்றயல் சேர்ந்ததன்வாய்
வந்த மதுர தபானம்
வெண்டிய மட்டுமுன்றி
சுந்தா நிலைச மலையிருந்
நாறுதி சொவ் முகிலே.

(117)

நிலைமலை

சுந்தரினை மீறு மகலிரை
பாடவர் காண்புரந்தரார்
வெற்பாதன் பாற்பல புல்லுந்தம்
முல்லையின் வெண்முறைந்தம்
நற்புது நீர்விடின் லென்கொய்யு
நாயர் கல்புகத்தி
லற்பு திழல்வாறுந் சற்றாவன்
டங்கி யகன்முநிலே.

(118)

2

அவந்தீநகரவழி

ஆர்க்குந் தெரிந்த வவந்தி
 நகரை பாடையுடையரு
 பார்க்குந் சிறிது விளைந்து
 தாயினு பாடையை
 பார்க்குந் பொழுதினிற் சேணின்
 தழைக்கும் பதிபவார்
 சர்க்கண் நகருந் விருந்தென்
 நெய்க்கிவள் சேயுமுசிலே. (௨௬)

நீர்வந்தியாநதி

ஆய்பா நகர் வழியிற்
 நிறைவந் தலைந்நொலித்து
 நன்மா லோரினுறு மோதிர
 மேலலை நன்சூதத்து
 நெய்ப்பே வுசுந்தள பாசியும்
 வீட விருவந்தியா
 நெய்ப்பே நகரி விழங்குகன்
 காநவை விண்முசிலே. (௨௭)

பிரிவாற்றது சரீரமேலிந்தெதிர்பார்த்தல்

நெடுநா ளகன்ற நினையே
 நினைந்தந்த நீர்விந்தியும்
 படுநீர் குறைந்து கரைசேர்
 மரநிரை பாங்குதிர்த்து
 விடுநீர் வழந்த சருகுகண்
 மேல் வெளுப்புநிழங்
 கொடுநீ வருவை யெனவழி
 பார்க்குந் குலமுசிலே. (௨௮)

பூர்வமேகம்

கக

அவந்தி நகரம்

புண்ணியஞ் செய்து தனதீடம்
வந்த புலவரொடும்
மண்ணிடை வந்த வடமரா
வதியிது மஹாலவென்
நெண்ணிவி சாலை யவந்தியொ
நஞ்சை யெனும்பெயர்கள்
நண்ணிய புட்ப கரண்டினி
கோக்கி நடமுசிலே.

(2 சு)

அவந்திநகர வமேகம்

ஆவந் சிவன்மகள் வபசவ
தக்தைதபை யன்றுவற்சன்
பார்வந் தொளித்து விரசுற்
கவர்ந்த பழங்கதையின்
பாவந் தெரிந்து நரையும்
மிகுந்து பழிதொலைந்து
கோவந் தணிந்த முதியோடு
மங்குளர் சொண்முசிலே.

(30)

உபசர்த்தேதிர்கொள்ளல்

வாராய் முசிலே யவந்தி
நகரினில் வைசுநாயிற்
சீரான சாரசு கற்றொணி
கேட்டுச் சிறிதுநிக
கீரார் கமல பரிமள
மாநதி கீயகோந்து
நேயான வாயுடும் நின்மேனி
தீண்டி நிறைவிக்குமே.

(5 க)

மேகது தக்காரிசை

பொசனம்பெற்றுப் புணாவதல்

வாசனை யூட்டுங் குழன்மட
 வார்துழை வாயினின்றும்
 ழாசனை வந்து நறுபணம்
 வீசிய வொண்புகையை
 நீரி ரக்தி லீளந்து
 வளர்ந்து நிறைந்தவந்தி
 வாய் மினிடுதலை நோழும்
 கொள்ளுலை மாமுசிலே.

(௩௨)

விநோதவேடிகை பார்த்தல்

ஆபய மான பதாணி
 மாத நிருந்துலவும்
 ஆபய மேறி யவந்தி
 நகரத் தழகுமுற்றுந்
 சிரபுரப் பார்த்துச் சிறிதினைப்
 பாதத் தெரிவைகல்லார்
 பரமுறு தோகை மயிற்கூத்து
 மாட்டுவர் பார்முசிலே.

(௩௩)

அவந்திமகாகாளர் கோயில்

பகவான் கழுத்தொளிக் கொப்பிது
 வென்று பலகணங்கள்
 மிகவாழ்சை கொள்ளத், திரிலோக
 நாதன் விளங்குசண்டி
 சகவாச னீச னடிடுகாழு
 மன்பர் தாக்கினிய
 சகவாசி யீயும் மகாகாள
 சேத்திரஞ் சூழ்முசிலே.

(௩௪)

தந்ததழ்கேற்ற சிங்கராவனம்

புதாப்புன லாட வருமட
 வாருடற் பூமண்புங்
 கதாப்புறு பூவும் பரிமள
 சாந்துங் சுவர்ந்துரிதர்
 மதிப்புறு கந்த வதிநதி
 வாயு வரவசைந்து
 மதுப்பெழு றோகையர் மாகாஸத்
 துண்டியர் மாமுசிலே.

(18)

மகாகாஸ்கோயிற் சேவை

மாகாஸர் கோனிலி லுள்ளே
 பொழுது பறையுமட்டும்
 பொகாமல் வேறிடம் சின்றுரிங்
 மாலைப் பொழுதினிடை
 பொகாஸ கண்டர்க்கு மின்னிவாந்
 கேற்றுதி பூசனைக்கார்
 வாகாரு மத்தள மாக
 முழங்குதி வான்முசிலே.

(19)

பூசனைப்போதி லுருத்திரகணிகையர்
 நடித்தல்

அப்போது சன்னிதி முன்றாள
 மேவ வடிகள்கைக்கும்
 வைப்பாற் சதங்கை பொலிகாட்டியர்
 சாமரை மற்றரைத்துக்
 கைப்போ தலுத்த கணிகையர்
 நாட்டியங் கண்டவரவேர்
 வெப்பேக மென்றுள் விழ்த்துனை
 நோக்குவர் விண்முசிலே.

(20)

புரைமுடிவீழ் சேக்கர்மேகமார்ச்
சோலைக்குப்போதல்

புரை முடிவின்னின் மாகாளர்
நாட்டியப் போதினிலே
நீடு வரத்தை மலர்போலச்
கொக்கர் திறமருவி
அரை மிசுந்த பவானிக்கு
மோர்பய மங்ககற்றி
வார மலிந்த மலர்ச்சோலை
சேந்தி மாமுகிலே.

(ந.அ)

நாத்தநாயகரைத்தேடும் மகனிக்கு
வழிகாட்டல்

பின்னே தமதுயிர் நண்பபைத்
தேடிப் பிறங்கிருள்வாய்
நண்ணேர் செலாது வழிதடு
மாதிய நங்கையர்க்கு
பின்னே புரிந்து வழிகாட்டு
தூறலை விட்டுவிட்டு
கொண்ணே முழங்கலை யஞ்சவர்
மெல்லியர் கொண்டுகிலே.

(ந.க)

துயிலீடங் காட்டல்

யாதுஞ் சணங்க விலதாதி
நித்திரைக் கேற்றதுவாய்த்
தூதுண் புறக்க னுறைதனி
மாடச் சுவரின்மிசை
நீதுஞ்சி யந்த விராப்போ
தகற்றி நிகழ்புலரிப்
போதங் கெழும்புதி மின்றந்த
சோகமும் போம்முகிலே.

(சு0)

பூர்வமேகம்

கரு

விடியற்காலத்தில் வீட்டுக்குவழி
நாயகர்

விட்டில் வருந்தவர் கண்டபுரை
மாதர் விழிப்புனை
யோட்டும் புலரியிற் சூரியன்
மேற்றிவை யுற்றுமன்பான்
பட்டுங் கிழக்கடைந் தாய் யுக்
கட்பனி வேர்துடைக்க
நீட்டுங் கரங்கண் மறைக்கலை
சீறுவ னீர்முக்கிலே.

(சுக)

கேம்பீரையாறு

சின்மல தீர்நெறி கொப்பினை
நாய நெடுகதிசின்
உண்மல நாணினு முன்குறு
கீழலை யுள்ளிமுத்தாய்
சின்மலி கண்கு நெலுங்காய்
காட்டிப் பெருமயனில்
உண்மதி மாட்டும் முக்கிலே
திலாதவ னெடுவையே.

(சஉ)

தேவகீர்

நுண்மண லாதது நாண்டுகின்
ஹாணி னெய்தினகுள்
நுண்மண நாற வதவாய்
பழுக்க வருங்குளிர்காற்
நுண்மலி வாச மொடுபெல
விசு யுறுதுணையாய்
சண்முசு நாயகன் மேவ
கிவிழி சார்முக்கிலே.

(சக)

"KALA POOSHANAM"
K. S. SIVAGANANATHAN
RETIRED JCB PRINCIPAL
ADYAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

மேகதூதக்காரிகை

பூமழைபெய்து அபிடேகமும் பூசையுந்
சேய்தல்

தோமர சசரக் கனையைக்
கனையச் சரர்தமக்காய்க்
காராரி நேத்திரம் வந்தவர்
தேவர் கனகிரிமேற்
தோமர சருளொ டிருப்பர்
சுரநதி சார்ந்துமணப்
பூமர யாக யபிஷேகம்
பூசை புரிமுகிலே.

(௪௪)

சந்தீமாயூரத்துக்கும் மஞ்சனமாட்டல்

சேயூர்வ தென்று பவானி
யுதிர்ந்தசி நகுகள்கண்
போயுருங் காதணிக் கேற்று
மகிழும் புகழமைந்து
நீயுரும் போதி நடமாடி
யவ்வீணை சிங்குடுமரு
மாயூர ஆர்ச்சிக்கும் மஞ்சன
மாட்டுதி மாமுகிலே.

(௪௫)

வீணைபாடும் விஞ்சையர்மகள்

மஞ்சன மாட்டிய பின்வீணை
பாட வருநல்விஞ்சை
வஞ்சியர் வீணையிற் நந்தி
துளிவிழின் மாய்ந்திடுமென்
நஞ்சி விவசுச் சிறிதிடார்
போவடின் வந்தவருகு
வஞ்சா மார்திவைச் சார்
வந்தி சார்முகிலே.

(௪௬)

பூர்வமேகம்

௨௭

சுருமவதிநதி

கோமேத மாரந்தி: தேவன்.
புரிந்து குவித்துவைத்த
தோன்மே லிருந்தொர் நதியாகி
வந்தத் தொடர்ச்சியினால்
பார்மே லவர்சரு மாவதி
யென்பர் பராக்கின் றிநீ
சீர்மே வியவுப சாரங்க
ளவ்விடை செய்முகிலே.

(சா)

சுருமவதி நதியிற்றண்ணீர்தடிக்க
இறங்குதல்

வசதேவர் பாலகன் போலக்
கறுத்த மணிமுசிலில்
பசிதீர வுண்ணும் படிநீ
யிறங்குவாய் பாணதீயை
இசைதீர் விலாத பொருநூலி
னில் மிடையில்வைத்த
வசைநீரு முத்து வடமென்று
நோக்குவர் வானவரே.

(சா)

தசபுர மகவீர்

சுரும வதிநதி தாண்டுதி
யேலத் தசபுரத்து
வருமங் கையார்க ளைசந்த
குருந்த மலரிருந்து
தெருமந் தூழலு மளிப்பி
னொலியைத் தினங்கவர்ந்து
பொருமந்த நோக்கம் விடுத்துணை
நோக்குவர் போ முகிலே.

(சா)

கீ.ஆ. மேகதூதககாரிகை

.. . . . தருகேத்திரம்

பிரபா வருத்த மெனுந்திரு
நாட்டினிற் பின்புகுந்து
கருபா முகிலே விசயன்
நிவது கணமழைபோற்
சிரமம் விழுச் சரமம்
பெய்த செருக்கனமாந்
தருபா ஸாக்ருகக் கேத்திரம்
நெத்திரஞ் சார்த்துவையே. (ரு0)

.. . . . சரஸ்வதீநதி

மாண்டவர் தூற்றுவர் பால்வைத்து
நீண்ட பழநண்டினால்
வேண்டலன் போரெவத் தீர்த்தநல்
யாத்திரை வேண்டியன்பு
பூண்டளி ரேவதி கொங்கையுந்
தேபல் பொருந்தகிண்டீருன்
தேண்டி யடைந்த சரசோதி
யாற்றையுஞ் சேர்முகிலே. (ருக)

.. . . . சரஸ்வதீநதி மகத்துவம்

தெம்மே வலப்படை யோனெனு
மப்பல தேவனுக்குச்
சொன்மேவு சூத முனிகொலைப்
பாவந் தொலைத்துவிட்ட
ஆம்மா நதிப்புன னன்றுபுக்
காடுதி யங்கமெவ
மைம்மா முகிலே யகத்திற்
கறுப்பு மருவலையே. (ருஉ)

கங்காநதி

பாடி ரதிநன்மந் தாகினி
 சானனி பார்ப்பதிபோல்
 நாகா திராசன் றனக்குங்
 குமாரிபொன் னுடடிவரச்
 சோகா குலங்கொள் சகரமுத்
 கேணி சுரபுரசிந்
 தாகா தின்க்கெதி ரேவமுங்
 காண்குதி யம்புதலே. (௫௩)

கங்கையிற் பிரயாகையின்று யமுனைசங்கமங்
 காட்டல்

பங்காமி லாத பனிங்கொன
 வெண்ணிறம் பற்றியவந்
 கங்கையி னீருண நீயுறும்
 போது கருமுகிலே
 கங்கையு மோர்புடை நின்கரு
 நீழல் கவர்ந்தெழுன
 சங்கம சோபை யுறும்பிர
 யாகை தனைநிகர்த்தே (௫௪)

இமயமலைக் கொடுமுடிப் படுக்கை

சுத்த ப்ரிமள சுத்தூரி
 மானிரை சூழ்சரையும்
 நொத்து கனகல தாலமுங்
 கங்கையின் மேற்கண்டுநீ
 பத்தியின் மூடு நிமாசல
 கூடப் படுக்கையெய்தி
 நிக்திரை கொண்டு சிறிகிளைப்
 பாறுதி நீர்முகிலே. (௫௫)

மேகதூதக்காரிகை

நன்றிமலவந்து அடுக்கலின்
நெடுப்பவித்தல்

வன்றிறல் வாயு ககிதேவ
தூருவை வந்தசைக்க
ஒன்றுட னென்றங் குரிஞ்சி
வருநெருப் பூர்கவரி
பென்றனி வால்பற்றிக் குன்றினும்
பற்றி விடிற்படுக்கை
நன்றி மறக்கலை நீர்பொழிந்
தூற்றுதி நன்முதிலே.

(நிச)

கன்மழையும் எண்காற் பறவையும்
விண்காண வந்த விமயா
சலத்துக்கு மேல்விரைந்து
கண்கா னாய நிலையிற்
பறந்து கதித்துவரும்
எண்காற் பறவை யெதிராத
நின்னை யெதிர்க்குமெனிற்
கண்கால் சிதற முழங்கி
வழங்குதி கன்மழையே.

(நா)

இமயமலையிற் நிறுவடிந் தெரிசனம்
பொன்மே விமயம் புகுந்திடு
நாளிற் புராந்தகனார்
கன்மேல் விளங்க வழந்திய
பாதமுங் கண்டடைதி
சொன்மே வியோகியர் நாளுந்
தொழுவர் தொழாதவர்யார்
நன்மேக மேயது பாவந்
தொலைத்து நலந்தருமே.

(நா)

திருவாய்மொழி - சங்கீதமந்தள - சேவை

மாதக்க கிந்நா மாதர்கள்
 பாடுவர் வாய்ப்புகள்
 காதுக் கினிய தொனியினை
 மூங்கில்கள் காட்டுப்பலை
 மாதக் கினிய பிரான்சே
 வடிக்கொடி மத்துமாய்த்
 தூதுக் கினிய முகிலே
 முழங்கு சாந்தமுடே. (நீ 9)

காவஞ்சப்பழை

தோயந் தரித்த முகிலே
 யிமாலயத் தொன்மலர்சார்
 ஆயர் விசேடங்க ளங்கங்முப்
 பார்த்தரி வப்புமங்காங்
 கேயன் றினைத்தெழி லன்னங்கள்
 போருங் சிவர்கவுஞ்சத்
 தேயும் பழைவழி நீயுங்
 குனிந்துபுக் கேகுவைபே. (சூ 0)

திருக்கைலாசம்

அம்மலைப் பூழை கடந்தபின்
 மேலுயர்ந் தன்றிருபான்
 திண்மலை கீடுமுன ரெண்மலை
 மேடுலனச் செப்பரக்கன்
 அண்மிய சந்துள விண்மட
 மாத ரமுகுபெறக்
 கண்மலி யாடியி னீள்குயி
 லாசமுங் காண்முகிலே. (சூ 6)

மேகநாதக்காரிகை

அப்போது ஓர் ஐயக்காட்சி

கையேறு காந்தி முகலே

யயிலை மலையிடைசின்

மெய்யேறு போது பலதேவன்

வெண்ணிற மேனியின்மேற்

கையேறு நீல மணிபோற்

சிறந்த கருந்துகில்சேர்

கையோடு மோவென்று சந்தேக

முள்வருஞ் சார்ந்தவர்க்கே.

(சூஉ)

உருமாறி மலைக்கேளும் படியின்
வடிவாகெனல்

நெய்யார் தழனி பயப்படு

மென்றார் னீக்கியராய்

மையாருங் கங்கணம் கைகொடுத்

தேகும் பவனிவரிற்

நெய்யாது முன்றென் றுளேநீ

ரடக்கிப் பிறவுருவாய்

மையாரு மாமுகி லேபடி

யாகி மருவுதியே.

(சூரு)

இயந்திரதாரைவிடு

மங்கள துங்க கயிலாச

வெற்புறை வான்மடவார்

கங்கண கோடி யடியா

லுடைத்துக் கருமுகிலே

அங்குணை யந்திர தாரைக்

கிருகத் தடைத்துவைப்பார்

அங்கணம் பெய்திலை யாயின்

முழக்கினை யாற்றுதியே.

(சூசு)

உத்தரமேகம்

23

மானச்வாலி

பொற்றா படைமலர் மாவா
வாசிப் புனல்சூழ்த்தங்
குற்றேறும் வெண்ணிற யானை
முகத்தி லுயர்படமாய்
நற்றூரு வாகிய கற்பகச்
செந்தளிர் நன்கசைத்து
முற்றூர்வ மோடு முகிலே
கிரீடையும் முற்றுலையோ.

(கூடு)

அப்பாலளகையெனல்

வேண்டு முருப்படி கொள்ளுந்
திறம்பெறும் வண்ணநிலை
நீண்டு நிமிர்ந்த கரிநீயின
மேற்கூர் வண்ணி
பாண்டு திறத்துகி முடிக்குவை
மளகைப் பன்னாசூரக்
தாண்டிட் நெறியு மறிவா
ரினிச்சொல்ல தாண்டிகையோ.

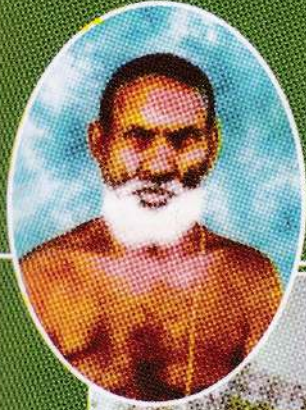
(கூக)

உத்தரமேகம்

அளகாபுர்து மேல்வீடும் மழைத்துளியும்
பண்ணீமே லுயர்ந்துள வெண்முத்த
மாலையை மாடுகாருத்தி
பண்ணீமே லுயர்ந்த சூழலிற்
புனையும் பர்சதுடீபால்
பண்ணீமே லுயர்ந்த வெழுநிலை
மாட மிசையானகை
தண்ணீமேலு தாப்பினம் பெய்துளி
தாங்குந் தணி யுகிலே.

(கூ)

"KALAA POOSHANAM"
K.S. SIVAGNANARAJAH
RETIRED VICE PRINCIPAL
MANTHAM ROAD
KOLUVIL TEST

மேக தூதக் காரிகையுரை

புன்னாலைக்கட்டுவன் - விந்ருவ சிரோமணி
மகாவித்துவான்

பீரம்மூர் சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றியது

புன்னைநகர்க் கணேசையர் வெளியீட்டகம் - 26.03.2017